

ESMÂ ÜL HÜSNÂ

AHMED HULÛSÎ

KAPAK HAKKINDA

Kapak zeminindeki siyah renkli alan karanlığı ve bilgisizliği, beyaz renk ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Ön kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (AleyhisSelâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan kelime-i tevhid penceresinden, Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan beyaz zeminde somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere, sağladığı aydınlanma ise "aydınlanmış insan"ın ebedi hayatında açan hakikat çiçeklerini sembolize eden desen ile ifade edilmiştir.

Tüm eserlerimiz gibi, bu kitabın da telif hakkı yoktur.

Ayrıca bu kitap ASLA PARAYLA SATILMAZ. Ancak bastırmanın hediyesi olarak dağıtılabılır. Allâh, bu kitabı bastırıp dağıtanların ve basımda karşılıksız emeği geçenlerin âhirete geçmişlerine ve yaşayanlarına rahmet eylesin.

Bu kitap orijinaline sadık kalmak kaydıyla herkes tarafından basılabilir, çoğaltılabilir, yayımlanabilir ve tercüme edilebilir.

ALLÂH ilminin karşılığı alınmaz.

AHMED HULÛSİ

ESMÂ ÜL HÜSNÂ

AHMED HULÛSÎ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 975-8833-65-8

4. Baskı: Şubat 2011

Yayın Yönetmeni: Cenân Özderici

Grafik Tasarım: Öznur Erman

Dizgi: Semanur Gürleyik

Film, Baskı ve Cilt: Bilnet Matbaacılık

Biltur Basım Yayın ve Hizmet A.Ş.

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi

1.Cad. No:16 Ümraniye / İSTANBUL

Tel: +90 216 444 44 03

info@bilnet.net.tr

www.bilnet.net.tr

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.

Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tefikkuşoğlu İşhanı

No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144

www.kitsan.com

ESMÂ ÜL HÜSNÂ

AHMED HULÛSÎ

www.ahmedhulusi.org

İÇİNDEKİLER

KUR'ÂN-I KERİM'İN ÇÖZÜMÜ İLE İLGİLİ ÖNEMLİ AÇIKLAMA.....	9
ANLAMAK İÇİN ÖN BİLGİ	13
KUR'ÂN-I KERİM'İN ÇÖZÜMÜ	25
ZORUNLU BİR UYARI	41
ALLÂH ESMÂ'SINDAKİ MUJZAM, MUHTEŞEM ve MÜKEMMEL ÖZELLİKLER (ESMÂ ÜL HÜSNÂ).....	43

KUR'ÂN-I KERÎM'İN ÇÖZÜMÜ İLE İLGİLİ ÖNEMLİ AÇIKLAMA

Değerli Okurlarım!

9

Kur'ân-ı Kerîm, Allâh indînden inzâl olmuş BİLGİ'dir (Kitap'tır)!.. Allâh indî için ise lisan kavramı asla söz konusu edilmez! Belki Kur'ân-ı Kerîm'in orijinali için **"ALLÂH'ÇA"**dır diyebiliriz. Şayet Kur'ân-ı Kerîm'i Hazreti Muhammed AleyhisSelâm (Arap müşriklerin iddiası üzere) yazdı densesydi, elbette ki o takdirde Kurân'ın orjinal lisanının Arapça olduğu öne sürülebilirdi!

Oysa Kur'ân-ı Kerîm, "ALLÂH'ÇA" orijinalinden Cebrâil isimli melek tarafından Muhammed Mustafa (Aleyhis-Selâm)'a kendi lisanı olan Arapça olarak inzâl olmuştur ki, o ortamın insanları ne anlatılmak istendiğini anlasınlar diye...

Nitekim Kur'ân-ı Kerîm'de bu gerçeğe şöyle işaret edilmiştir:

"Biz her Rasûlü kendi toplumunun lisanı ile irsâl ettik ki, onlara en anlaşılır şekilde açıklasın... (Artık) Allâh dilediğini saptırır ve dilediğine de hidâyet eder... O, Aziyz'dir,

KUR'ÂN-I KERİM'İN ÇÖZÜMÜ İLE İLGİLİ ÖNEMLİ AÇIKLAMA

Hakiym'dir." (14.İbrahîm: 4)

Orijinal lisanı Allâh indinde "Allâh'ça" olan Kur'ân-ı Kerîm, çok zengin bir lisan olan Arapça olarak inzâl edildiğinden, her anlayış mertebesine farklı derinlikli mânâlar açmaktadır. İhtiva ettiği mecazlar ve misaller dolayısıyla da her âyet iç içe birkaç anlama işaret etmektedir.

Bize bildirilen Arapça Kur'ân-ı Kerîm orijinal olan ve hemen her âyetinde derinlikli olarak birçok anlamlar ihtiva eden Muhteşem Eser olması hasebiyle, ASLA hiçbir lisana tüm kapsamıyla tercüme edilemez, meâllendirilemez!

Tüm çeviriler ve meâller sadece, çevirenin kelime bilgisi ve anlayışı kadarıyla O muhteşem Bilgi kaynağından alıntı kapsamındadır!

Burada şu çok anlaşılır örneği vermek istiyorum, konunun daha iyi fark edilmesi için...

- 10 Tüm tasavvufla ilgilenen ve bir kısmı "Velî" kabul edilen **Hacı Bektaş Velî'den Muhyiddini İbn Arabî'ye** kadar sayısız zevât, **mükemmel Arapça bilgisiyle** Kur'ân-ı Kerîm'den aldıklarıyla, bu görüş ve yaşama sahiplerken... Diğer yandan **Muhyiddini Arabî'ye "Kâfir"** diyen; **tasavvufla ilgilenenlere "kâfir"** diyen **Vahhabîlik** türü mezheplerin mensupları da **mükemmel Arapça bilgileriyle** aynı Kur'ân-ı Kerîm'den bu anlayışa sahip olmaktadır.

Şimdi Düşünün!

Abdülkâdir Geylânî'den İmamı Gazâlî'ye, Şah Nakşibend'e, Abdülkerîm el Ciyli'den Seyyid Ahmed Rufaî'ye, İmamı Rabbanî'ye kadar mükemmel Arapça bilen bu insanlar Kur'ân-ı Kerîm'i nasıl anlamışlar ve nasıl yaşamışlar... Bunların tam zıddı görüşte olup, *tanrıyı yukarıya oturtan, tanrının eli vardır, ayağı vardır, koltukta oturur, yanından yeryüzüne kitap yollar anlayışında olup, karşı anlayıştakileri "kâfir" olarak niteleyenler* de mükemmel Arapça bilenler olarak nasıl bir anlam çıkartmışlardır!

İşte günümüzdeki pek çok meâl, çeviri, başta İngilizce olanlar olmak üzere değişik lisanlara yapılan tercümeleler, genelde hep bu ikinci tür anlayışa dayalı olarak yapılmıştır. Buna karşılık çok az miktarda birinci anlayışa dayalı tefsir de vardır.

Hazırlamış olduğum **Kur'ân-ı Kerîm Çözümü** adlı çalışma belki **“iş'ârî meâl”** sınıfında kabul edilebilir. Bildiğim kadarıyla Türkiye'de ilk örnektir. Bununla birlikte kesinlikle Kur'ân-ı Kerîm burada işaret edilen anlamlardan ibaret denemez ve O yüce Kitap'taki pek çok anlamdan bir yüzünü ihtiva etmektedir müşahedeme göre! Eğer istenilse bunun gibi birkaç çalışma daha yapılabilirdi ki, onlar da, aynı Kur'ân-ı Kerîm'deki farklı işaretleri açıklardı!

İşte bu sebeplerdir ki; Kur'ân-ı Kerîm'in meâl veya tefsir veya tercümelerinden **HİÇBİRİ** için, bu Türkçe ya da İngilizce Kurân'dır denemez. Her biri Kurân'ı anlamak için bir vasıta dır anlayışıyla okunmalıdır.

11

Not: Bazı okuyucularım **“KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ”** nde geçen **“CEZA”** kelimesine takılmaktadırlar, bu kelime türkçeye yetersiz geçirildiği ve öyle şartlandıkları için. **“CEZA”** kelimesi Arapça'da **“karşılık - getiri”** anlamına dır. Hem mükâfat ve hem de kullanılagelen cezalandırma anlamını kapsar. Rahmân Sûresinde **“ihşanın cezası ihşandır”** denip mükâfat anlamındaki yönüyle ceza kelimesi kullanılmışken; Şûrâ sûresinde ise **“cezaî seyiyetin”** yani kötülüğün cezası (karşılığı-getirisi) olarak kullanılmıştır. Yanlış anlayışı kırmak, ezber bozmak için, doğruyu fark ettirmek için **“Ceza”** kelimesi iki anlamıyla da kullanılmıştır **“ÇÖZÜM”**de. Dolayısıyla bu çalışma okunurken tereddütte düşülen anlamlarda bu inceliklere dikkat edilmelidir.

AHMED HULÛSÎ

21 Ocak 2011

www.ahmedhulusi.org

ANLAMAK İÇİN ÖN BİLGİ

Bu metin yalnızca, Ahmed Hulûsi isimli Allâh Kulu'na bahşedilmiş bakış açısından Kurân'a açılan bir pencere-dir!.. Bu pencereden görülenlerin bir kısmının sizlere yanıtılmasıdır!

Bu penceredeki bakış açısının temeli nedir, bir misal ile anlatmaya çalışayım...

İnsanın iki gözü vardır ki, bu iki göz sağlıklı çalışırsa, baktığını şaşkınlıkla görmez, tek ve net görür. Net ve tek göremeyenlerse bunu sağlamak için ya gözlük kullanırlar ya da lens!

13

“OKU”nası Kitap olan Evren'i ve “Sünnetullâh”ı sağlıklı “oku”yabilmek için de Allâh, Kur'ân ile bize, iki doğruyu görme camı vermiştir, gözlüğümüze takalım diye...

“Hakikati” net ve tek görmek için de basîrete ve ilim gözlüğüne ihtiyaç vardır ki onun iki camından biri “B” harfi ilmi, diğeri “El EHAD'üs SAMED” ilmidir!

Birinci ilim, Kurân'ın en başına konmuş “B” harfidir... Anlamı, “TEK'in SEYRİ” isimli kitabımda açıkladığım “Holografik Gerçeklik” paralelinde, Rasûlullâh (Aleyhis-Selâm)'ın bildirdiği “Zerre küllün aynasıdır!” açıklamasıdır. Birim veya zerre olarak algılanan her noktada, tüm “El Esmâ” potansiyeli ile mevcudiyetini anlatır.

İkinci ilim ise, Kurân'ın sonuna yerleştirilmiş olan “İhlâs” Sûresi'ndedir. “Allâh” ismiyle işaret edilenin, “El EHAD'üs SAMED” olduğu vurgusudur! “HÜ”dur! O'nun gayri

veya “**dûnu**” mevcut değildir! “**Es Samed**”, “**içine bir şey girmesi, katılması veya ondan bir şey çıkması, oluşması söz konusu olmayan som TEK’illik**” anlamını ihtiva etmektedir.

Bu iki gerçek tek bir bakışı meydana getirmezse, **Kurân’ın ruhu ve vermek istediği mesaj** asla algılanamaz; gökteki ötendeki tanrı, yerdeki peygamber ve sen anlayışının doğrusu asla bilinemez!

Evet, okuyacağınız bu metin, “**ALLÂH**” ismiyle işaret edilen “**El EHAD’üs SAMED**” ise; bu mutlak gerçeğe göre, **Kurân**’ın işaretlerini nasıl değerlendirmemiz gerektiği, çalışmasıdır.

14

Elinizdeki bu çalışmanın, bildiğimiz kadarıyla, bir benzeri olmamıştır! Zira bugüne kadar, Kurân’ın gerçek mesajını - ruhunu - amacını yansıtmak yerine, derinliği olmayan ve tarihsellik yanına dayanan nakiller yapılmıştır. Çoğunun diliyse, okuyana, eline aldıktan kısa bir süre sonra kitabı bırakacak kadar çapraşıktır. Bire bir kelime çevirisine sadık kalmak amacıyla, zamanüstü **edebî şaheser** günümüzün anlam bulmacası olarak insanların eline verilmiştir.

Ayrıca bu **edebî şaheser**, okurken sık sık göreceğiniz gibi, pek çok gerçeği, dersi “**evirip çevirip türlü misaller ile benzetmelerle**” anlatmıştır, kendi tâbiriyle! İnsanlar tefekkür etsin diye... Ne yazık ki, anlayışı sınırlı çoğunluk bu benzetmeleri “**muhkem**” kabullenerek; gökte bir tanrı ile yer-yüzündeki peygamberi ve de gökten inmiş yazılı kitap - ferman anlayışına kadar sürüklemiştir.

İnanıyorum ki, temel bakış açısı hakkıyla okuyucuya yansıtılabilirse, insanların bu yüce “**BİLGİ**”ye bakışı ve değerlendirmesi çok farklı olacaktır.

Bu nedenledir ki, “**OKU**”maya başlamadan önce, bize göre, “**KİTAP - BİLGİ**”nin temel bakış açısını ve bazı kav-

ramları açıklamaya çalışacağım.

Kurân'ın temel fikri, insanların, "**ALLÂH**" ismiyle **işaret edileni** anlamaya çalışmaları, tanrı kavramı fikriyle "**şirk**"e (düalizm-ikilik) düşmekten korunmalarıdır.

İnsanın, gökte veya yerde bir öte - dışsal tanrı kabulü açık "şirk"; "Allâh" yanı sıra, O'ndan ayrı (benliği dâhil) bir güç kuvvet sahibi varlık kabulü de gizli "şirk" olarak tanımlanmaktadır.

"İnsan"lığa hitaben nâzil olmuş "**BİLGİ**" (Kitap), kendisini değerlendirecek olanları şöyle uyarıyor:

"Şirk (bir yanda tanrı diğer yanda her şey) düşüncesine sahip olanlar pistir!"

"(ŞİRK) pisliğinden (ben ve tanrı anlayışından) arınmamış olanlar Ona (o BİLGİYE - Kurân'a) dokunmasınlar!" (Çünkü anlayamazlar!)

15

"Muhakkak ki şirk (Allâh ismiyle işaret edilen yanı sıra veya dînunda bir varlık olduğunu kabullenmek) büyük zulümdür!"

"ALLÂH'ın kesinlikle affetmeyeceği tek suç, ŞİRK'tir; bunun dînundakileri dilediğine affeder!"

"ŞİRK" anlayışından kurtulmak için de "Allâh" adıyla işaret edilene iman edilmesi istenmektedir.

"Allâh"a imanın iki mertebesi Kurân'da açıklanmaktadır:

A) **Allâh'a** (içinde şirk de bulunabilen) **iman...**

B) **"B" işareti kapsamıyla Allâh'a iman.**

Birincisi, ötede bir "**tanrı**" vehminden kaynaklanan açık "**şirk**" anlayışından arınmanın gereğini açıklamaktadır.

İkincisi, "**gizli şirk**" diye tanımlanmış bulunan, "**benliğini,**

rabbine (Hakikat'in olan El Esmâ'ya) **şirk koşma**" anlayışından arınmayı anlatmaktadır.

Şimdi Müslümanların çoğunluğunun ciddiye almadığı, "**ta-savvuf**" deyin bir kenara attığı çok önemli **hakikat bilgisinin**, "**gizli şirk**" diye tanımlanan yanılığı nasıl açıkladığına ve bu olayın **Kurân**'da nasıl yer aldığına dikkatle kulak verelim:

Hamdi Yazır'ın meâlinden naklen veriyorum, "**Sen yanlış anlamışsın**" diyecekleri bundan vazgeçirmek için! Dikkat buyurun, hitap geçmiş halklara değil **Rasûlullâh Muhammed Mustafa** AleyhisSelâm'adır ve **çevresindekilerin bir kısmının imanından** söz edilmektedir:

Yûsuf Sûresi (12), 102. âyetten 107. âyete kadar olan bölüm:

16 "[Ey Muhammed!] Bu[nlar] işte, gayb haberlerinden; sana onu vahy ile bildiriyoruz, yoksa onlar işlerine karar verip mekr [hile ve düzenler] yaparlarken sen yanlarında değildin.

Ve [şunu da unutma ki] insanların ekserisi –sen ne kadar [iman etmeleri için] hırslısan [da]– mümin [olacak] değildirler. [Oysa sen] buna karşı[lık] onlardan bir ecir [ücret] de istemiyorsun, O ancak bütün âlemine [insanlara] [ilâhî] bir tezkire [hatırlatma ve nasihat]tir. Bununla beraber, göklerde, yerde [ibret alacak daha] ne kadar âyet [işaret] var; [fakat ne yazık] ki üzerine uğrarlar, onlardan yüz çevirir geçerler.

Onların ekserisi Allâh'a şirk koşmaksızın iman etmez."

Şimdi burada "**Akıl ve İman**" isimli kitabımı yazmama sebep olan çok önemli âyeti - uyarıyı görelim... Nisâ Sûresi (4) 136. âyeti **Rasûlullâh**'a geliyor ve **çevresindeki** iman etmişlere hitap ediyor:

"Ey iman edenler; Aminu 'B'illâhi..." Yani, "Ey iman

edenler, ‘B’ harfinin işaret ettiği anlam ile iman edin Allâh’a...”

Ne demek bu?

Şu demek: Yalnızca Allâh isimlerinin işaret ettiği mânâlardan oluşan âlemler içinde sizin de hakikatiniz, varlığınız-vücudunuz Allâh adıyla işaret edilenin Esmâ’sından meydana gelmiştir. Rabbiniz, hakikatiniz olan bu Esmâ’dır. Dolayısıyla hem derûnunuzda hem de karşınızda Allâh Esmâ’sının açığa çıkışından başka bir şey yoktur. Bu “Hakikat”e ters düşen bir şekilde, var gördüklerinizi, Allâh dûnunda bağımsız-ayrı bir varlık (tanrı) gibi düşünüp kabul ederek şirk koşanlardan olmayın. Bunu yapmanın getirisi dünyada ve sonsuz geleceğinizde yanmaktan başka bir şey değildir.

Ama çoğunluğun bunu kavrayacak akılla (Esmâ bileşimi olarak) açığa çıkmadığını da gene şöyle belirtiyor Kur’ân Bakara Sûresi (2) 8. âyetinde:

17

İnsanlardan bir kısmı “B” işareti kapsamınca (varlıklarını Allâh Esmâ’sının oluşturduğu inancıyla) **Allâh’a ve âhiret süreçlerine** (sonsuzluk içinde, kendilerinden açığa çıkanın sonuçlarını yaşayarak yer alacaklarına) **iman ettiklerini söylerler; ne var ki imanları gerçekte bu kapsamda değildir!**

İşte bu sebeplerdir ki, “B” harfinin işaret ettiği muazzam anlamın “gizli şirk” diye geçiştirilen bir şekilde örtülmesi; bu konuya hiç önem verilmemesi, sonuçta “Gökte tanrı yerde Ben” anlayışını yerleştirmiş ve bugünkü noktaya gelmiştir.

Oysa...

Şirk anlayışının geçersizliği daha ilk âyet (sûre) olan “**Besmele**”de “**B**” harfiyle anlatılmaktadır. Kur’ân yorumcuları-

nın pek çoğunun yetişme şartlanmaları gereği örttüğü bu anlam, Hz. **Âli** tarafından açıklanmıştır 1400 küsur yıl önce ilk defa.

Şahı Velâyet Hz. **Âli**, **Kurân**'daki, o gün için "**sır**" kabul edilen bu gerçeğe şöyle işaret etmiştir:

"Kurân'ın sırrı Fâtiha'da; Fâtiha'nın sırrı B-ismillâh'ta; B-ismillâh'ın sırrı da 'B' harfindedir. Ben, (Arapçadaki yazılışı itibarıyla) 'B'nin altındaki NOKTA'yım!"

Hz. **Âli**'nin işaret ettiği bu gerçeklik, **Kurân**'ın okunmaya başlanılan ilk âyeti olan "**B-ismillâh**"ın başındaki "**B**" harfinde, daha sonra da pek çok yerinde bir uyarı işareti anlamına gelmektedir.

18 Merhum Hamdi Yazır hazırlamış olduğu "**Kur'ân Tefsiri**"nde; Ahmed Avni Konuk "**Fusûsu'l Hikem Şerhi**"nde; Abdülaziz Mecdi Tolun, "**İnsan-ı Kâmil**" şerhinde, bu mânâya dair gerekli uyarıyı yapmıştır.

Biz de penceremizden bu kutsal metne bakarken, âyetleri, "**B**" harfinin kullanılmış olduğu yerlerdeki işareti ve anlamıyla değerlendirmeye çalıştık elimizden geldiğince. Çünkü **Kurân**'ın, "**B**" harfinin işaret ettiği anlam doğrultusunda "**OKU**"nmaya başlanması gereği vurgulanmaktadır "**B-ismillâh**" ile. "**B**" harfinin işaret ettiği anlam kişinin yaşadığı mutluluk veya mutsuzluğun, kendi derûnundan, hakikâten gelen mânâlar doğrultusunda yaşandığı gerçeğidir. Kişinin cehennemini veya cennetini yaşaması "**elleriyle yaptıklarının** (kendilerinden açığa çıkanların) **sonucu**"dur; yani; kendindeki "**Esmâ**" mânâlarının açığa çıkmasıyla oluşmaktadır, vurgusuna işaretir "**B**" uyarısı!.. Bu yüzden de her sûre başında "**B-ismillâh**" yer alarak, bu hatırlatma yapılmaktadır.

"B"ismillâhirrahmânirrahıym, başlı başına bir sûre hük-

mündedir bize göre.

Bizâtihi **Kurân**'ın ve veryüzünde yaşamış en muhteşem beşer olan **Muhammed Mustafa** (AleyhisSelâm)'ın açıklamalarını temel alan, "**ALLÂH**" adıyla işaret edilmiş Mutlak Hakikat'in gösterdiği hedef kavranılmadan, **Kurân**'ın anlaşılması mümkün değildir.

Eğer bu hedef fark edilmezse, **Kurân**'a, -esasla ilgisi olmayan bir şekilde- çeşitli yaklaşımlar edinilebilir. O, bir tarih kitabıdır; O, bir iyi ahlâk kitabıdır; O, bir toplumsal düzen kitabıdır; O, bir evren bilgisi kitabıdır; vs.!

Oysa **Kurân**'ın önyargısız ve şartlanmasız "**OKU**"nması hâlinde görülecek en keskin gerçek, insana "**şirk**" anlayışını terk ettirecek ipuçlarını vermesi ve bu realite doğrultusunda bilincini arındırmasının yolunu öğretmesidir. Çünkü insan, yaratılış özelliği dolayısıyla ölümsüzdür! "**Ölümlü yalnızca tadar**" ve çeşitli "**Bâ's**" aşamalarından geçerek "ölümsüz" olarak sonsuza dek yaşamına devam eder!

19

Ölüm, kişinin kıyametinin kopup, beden perdesinin kalkarak kendi hakikatini müşahede etmesi ve daha sonra da bunu hayatında ne kadar değerlendirebildiğinin sonuçlarını yaşamaya başlamasıdır. Çalışmamızı "**OKU**"manız sırasında bunu net göreceksiniz.

Bu yüzdendir ki...

İnsan, kendi hakikatini tanımalı, kavramalı, yaşamını buna göre değerlendirecek, "**Hakikatinden**" kaynaklanan "**kuv-veleri**" değerlendirecek "**cennet**" yaşamını kazanmalıdır; "**Rabbi**" elvermişse! Rabbine yönelmek ise dışa değil; kişinin kendi hakikatindeki yöneline yönelmesi diye anlaşılmalıdır ki salâtin ikamesi yani namaz da bunun yaşanmasıdır içe dönük bir şekilde.

Bu noktada şunu iyi anlamak zorundayız...

“**Yenilen**” isimli kitabımda çeşitli yönleriyle açıklamaya çalıştığım şekilde; evren içre evrenler tanımlamasıyla tanımladığımız yapı, hakikati itibarıyla, “**çok boyutlu tek kare resim**” veya “**holografik Tekil bilgi - enerji okyanusudur**” tüm boyutlarıyla, bize göre! Bu okyanus, her damlasında tümünün özellikleri mevcut olan bir okyanustur! “Kuantum Potansiyel!”dir!

Rasûlullâh (AleyhisSelâm)’ın da “**Zerre küllün aynasıdır!**” uyarısı ile açıkladığı gibi.

“**Hazreti Muhammed’in Açıkladığı ALLÂH**” isimli kitabımda detaylarıyla anlatmaya çalıştığım şekilde, “**ALLÂH**” ismiyle işaret edilen yanı sıra veya “**dûnunda**” yani kavram, kapsam ya da başka herhangi bir ölçütle denkliği söz konusu olabilecek ikinci bir varlık mevcut değildir.

20

Bu gerçek dolayısıyladır ki **Kurân**’da “**İkinin ikincisi**” olarak tanımlanan Hz. **Ebû Bekir** ve Hz. **Âli**’den günümüze uzanmış düşünce ve müşahede zincirinde yer almış kemâl sahipleri hep aynı realiteyi dillendirmişlerdir: “**Allâh var, gayrı yok!**” İşte bu yüzdendir ki, “**HAMD**” sadece **Allâh’a ait** bir olgudur! Kendi kendini değerlendirmek durumunda-dır, gayrı olmadığı için!

“**Şirk**” aslı olmayan, “**vehmedilen**” bir kavramdır!

İnsanlar, “**vehimlerleriyle**” bu olguya düşerek, “**çocuk algılanması ardındaki gerçek Tek’lik**”ten perdelenirler! Bunun sonucuysa, kendini yalnızca madde beden kabul ederek yaşamak, ölüp yok olup gitmek (**küfür**); ya da benliği yanı sıra gökte veya derinünde bir tanrı kabullenmektir (**şirk**)!

Oysa **Kur’ân** ve **Rasûlullâh açıklamalarına** dayalı **Allâh ehli** müşahedesine göre işin aslı şudur:

Kendisinden gayrı mevcut olmayan “**HÜ**”, **İminde** (ilim

boyutunda), **İlmiyle**, “**El Esmâ ül Hüsnâ**” tanımlamasıyla işaret edilen özelliklerini (Kuantum Potansiyel), “**İlmîni**” seyretmiştir... Bu seyrin başı ve sonu yoktur. “**HÜ**”, bu seyrettikleriyle kayıtlanıp sınırlanmaktan münezzehtir (âlemlerden Ganiyy’dir).

İşte hakkında konuşulan **âlemler ve içindeki her şey**, “**El Esmâ**” **seyri mertebesinde**, **seyrin oluşumuyla**; “**yok**” iken “**El Esmâ**” özellikleriyle “**var**” olmuştur!

Hakkında söz edilen her şey, “**Allâh isimleri**” diye kısaca bahsedilen ve “**El Esmâ**” ile **işaret edilen** özelliklerin sanki bir bileşim şeklindeki açığa çıkışlarıdır. Tıpkı, yüz küsur atomun değişik bileşenler hâlinde algılanan sayısız madde ve canlı türlerini meydana getirmesi gibi.

Belki şöyle de diyebiliriz... Zaman ve mekân ötesi yapı olan Kuantum Potansiyel, “Esmâ” ile işaret edilen özellikleri itibarıyla kendi kendini “seyr” hâlinindedir ve durum bundan ibarettir. Hz. **Âli**’nin “**İlim bir nokta idi, onu cahiller genişletti**” UYARISI ise; “**nokta**” diye işaret olunan “**Kuantum Potansiyel**”in, algılayana göre algılananları meydana getirmesidir ki; bu algılayanlar “**cahil**” olarak tanımlanmıştır.

“**El Esmâ ül Hüsnâ**” genel hatlarıyla doksan dokuz olarak anlatılmışsa da esas itibarıyla, detaylarıyla sayısızdır!

Algılanan veya algılanmayan her ne varsa, hepsi de bu “**El Esmâ**” (Allâh isimleri) ile **dikkat çekilen özelliklerden** meydana geldiği içindir ki; bu oluşturmaya “**âlemlerin Rabbi**” tanımlamasıyla işaret edilmiştir. “**Rabbin**” ya da “**Rabbi**” tanımlamaları ise, algılanan birimin oluşumunu meydana getiren “**El Esmâ bileşimi - terkibi**” anlamınadır.

“**Bi-izni Rab**” tanımlaması, ilgili birimin “**El Esmâ bileşiminin o şeye elvermesi**” durumunu anlatmaktadır.

“Bi-iznillâh” ise yerine göre iki anlama gelir... Ya “**âlemle-ri yaratış muradına göre o işe elverişli Esmâ bileşimi**” ya da “**birimin oluşumundaki amaca göre Esmâ bileşiminin elvermesi**”. Çünkü, **Ulûhiyeti** ile kendinden gayrı olmayan **TEK**’tir!

Bu **TEK’lik anlayışı** dolayısıyla, **Kurân**’ın vurguladığı önemli bir husus da şudur:

Her birim kendisinden açığa çıkanın sonucunu yaşayarak hayatına devam eder. “**Ceza**”, yapılanın karşılığı ya da anlatımımızla sonucu anlamındadır. Onun için de sık sık, “**kendilerinden çıkanın sonucunu yaşayacaklardır, kullarına zulmeden bir tanrı yoktur**” anlamında vurgulama yapılır.

22

“**Herkes hakkı verilir**”in anlamı, hangi amaçla, hangi işlevi ortaya koyması için yaratılmışsa, o **yaratılış amacına göre hakkı verilir**, demektir.

“**Korunmak**” ya da “**Allâh’tan korunmak**” şeklinde anladığımız “**takva**” olayı, “kişinin, yaratılmış olduğu ‘**Esmâ**’sı gereği elleriyle yaptıklarının sonucunu, kaçınılmaz bir şekilde yaşamak” durumunda kalacağı realitesi nedeniyle, hoşlanmayacağı şeyleri yaşamaması amacıyla, yanlış davranışlardan korunmasını tanımlamaktadır.

Kur’ân, işaret ettiğimiz üzere, gökteki tanrıdan yeryüzündeki postacı-peygambere aracı varlıklarla yollanmış yazılı bir kitap değildir. **Rabbin’den yani hakikati olan “Esmâ mertebesi”nden bilincine inzâl olan (boyutsal açığa çıkış) Hakikat ve “Sünnetullâh” BİLGİ’sidir!**

Kur’ân, “**Ulûl Elbâb**” indinde, “**teklif**” görüntümünde “**tespit**”ten ibarettir!

“**KİTAP**”, “**Hakikat**’i ve **Sünnetullâh**’ı içeren **BİLGİ**” anlamındadır.

“**Hakikat BİLGİSİ**” oluşu itibarıyla birimin, algılanan veya algılanamayan her şeyin “**Hakikat**”ını açıklarken; “**Sünnet-ullâh BİLGİSİ**” olması itibarıyla da, “**birimin sonsuza dek içinde yaşayacağı boyutların varoluş ve işleyiş Sistem ve Düzeni**”ni bildirmektedir.

İnsan, arzda “**halife**”dir... Bu hem dünya anlamına hem de beden anlamına değerlendirilir. Çünkü “**insan**” beden ötesi bir yapıdır; ve bedeni terk ettikten sonra da birçok “**Bâ’s**” oluşla yaşamına devam eder sonsuza dek.

İnsana yapılan teklifler, hep onun, kendini “Hakikat”ıyle tanıyıp, bunun gereklerini yaşaması ve “Hakikat”inde bulunan özellikleri - kuvveleri keşfedip değerlendirmesi amacına dönüktür. Yasaklamaların ardında da hep kişinin kendini beden kabullenerek, ölümü tattıktan sonra hiçbir anlamı kalmayacak nefsanî zevkler uğruna kendisine verilen potansiyeli boşa harcamasını engellemek amacı güdülmektedir. Çünkü mevcut potansiyeli, “Hakikat”ını keşfederek dünya ve ölüm ötesi yaşamdaki güzellikleri elde etmesi için verilmiştir.

23

Eğer bu çalışmamız **Kurân**’ı biraz daha iyi değerlendirmenize hizmet verdiyse, bunu nasip etmesinin şükründe acımi itiraf ederim. Yaptığım iş kulluğumun zorunlu gereğiydi. Başarı yalnızca Allâh’ın lütfu iledir! Bu hizmetteki yetersizliklerimden, hata ve kusurlarımdan dolayı da bağışlanmamı niyaz ederim. Zira bir kulun Allâh kelâmını hakıyla değerlendirmesi olanaksızdır!

AHMED HULÛSİ

25 Ekim 2008

North Carolina, USA

www.ahmedhulusi.org

KUR'ÂN-I KERÎM'İN ÇÖZÜMÜ

Dünya, “Kova” dönemine girdi! **“Yenilen”** hükmü geldi!
Kur'ân-ı Kerîm'e farklı bir pencereden yepyeni bir anlayış-
la bakma ve değerlendirmeye çalışma süreci başladı bu fa-
kirde!

25

Kur'ân-ı Kerîm'de sürekli dikkat çekilen **“Atalarımızın, ba-
balarımızın izi üzerindeyseniz, ya onlar yanlış izdeler ise!”**
uyarısı bu **Mucize BİLGİ** kitabını en baştan ele almamı zo-
runlu kıldı!

Bin küsur yılda o çağların anlayışına dayalı yorumlarla
hadsiz hesapsız karmakarışık olmuş ve Tevrat'ın bozulmuş
hâlinde kaynaklanan hikâyelerle harmanlanmış; halk da
anlaşın diye avamileştirilmiş DİN anlayışının gerçeğine,
ancak Kur'ân-ı Kerîm ile yönelebilir diyerek işe başladım
Ramazan ayının on beşinci gecesi. Abdülkerîm el
Ciyli'den, Abdülkâdir Geylânî'den, Muhyiddini Arabî'den
İmam Rabbanî'ye; Ahmed Rufaî'den İmam Gazâlî,
Râzî'ye kadar (Allâh rahmet ve bereketi daim olsun üzerle-
rine) uzanan sayısız ehlullâhın anlayışını esas alarak, anla-
yabildiğim Kur'ân-ı Kerîm'i kardeşlerimle paylaşma çalış-
masına başladım. Şükür ki, günlük 15-18 saatlik çalışma
temposuyla 120 günlük sürede tamamlayabildim.

İşte böylece de; **“B”** harfinin işaret ettiği anlam ışığında

âyetler ele alınırsa, **Kur'ân-ı Kerîm**'i nasıl anlayabilirim; çalışması meydana geldi.

Kur'ân-ı Kerîm, **her devir insanına, Hakikate/hakikatine giden yolu göstermek için** hitap ettiğine göre; bildirilen gerçeği, çağımız realiteleri ışığında ve eşliğinde nasıl anlamalıyım çalışmasıdır bu!

Binlerle sene öncesinde oluşmuş ve detayları asla bilinmeyen olayların bu çağın ya da gelecek çağların insanına nakledilmesindeki amacı açıklama çalışmasıdır bu, diğer yandan.

Ayrıca en önemlisi, birbirinden kopuk olaylar, hükümler, fermanlar ve **tanrının buyrukları** olarak anlayışımıza sunulan bu mucize **BİLGİ**'deki **bütünlük noktası** nedir ve **"İnsan"**ı neden ilgilendirmektedir, çalışmasıdır.

26 Şimdi gelelim, bir kısmını çalışmamızın da içine aktardığımız bulgularımızın neler olduğuna.

Kur'ân-ı Kerîm **"İnsan"**a gelmiştir; ona kendi varlığının hakikatini ve geleceğinde nelerle karşılaşacağını bildirerek, buna göre neler yapıp nelerden kaçınması gerektiğini vurgulamak amacıyla!

"İnsan"ın hakikati nedir? Kur'ân-ı Kerîm niçin **"İnsan"**a hakikatini **"HATIRLATMAK - Zikir"** için gelmiştir?

Bu soruların cevapları, **"Allâh"** adıyla işaret edilenin **"İnsan"** tarafından nasıl anlaşılması gerektiği yanı sıra en başta gelen konudur Kur'ân-ı Kerîm'de!

Şimdi, Kur'ân-ı Kerîm'in üslûbu üzere yaklaşıp, bir misal ile açıklamaya çalışayım konuyu. Bir çocuk düşünün, doğduğu gün onu bir otomobilin içine koyuyorlar ve kırk yıl hiç çıkarmıyorlar ve öylesine şartlandırıyorlar ki **"Sen bu otomobilsin"** diye; artık çocuğun, kırk yaşına geldiğinde kendisinin o otomobil olmadığı yolunda hiçbir şüphesi kalmıyor! İşte bu çocuğa, diyelim ki kırk yaşına geldiğinde, biri gelip **"Sen bu otomobil değil bir insansın, in arabadan**

özgür yaşa" diyor. Oysa çocuk, direksiyonu, vites kolunu, gaz - fren pedallarını kendi organı gibi görür hâlde yaşıyor artık! Şimdi ona nasıl **"hatırlatılacak"**, fark ettirilecek otomobil değil **"insan"** olduğu; otomobilsiz yaşayabileceği özgürce! Önce söyleyene inanması gerek... Sonra da denilenleri yaparak otomobilden ayrı yaşayabileceğini fark etmesi...

İşte bu basit misalde anlatılmaya çalışıldığı üzere, **"İnsan"** olan **"şuur"** sahibi varlık, gözlerini **"bilinciyle"** yaşayan bir **"insansı"** bedeninde açmıştır! Aslı **"Akl-ı küll"** olan **"şuur"**, yetiştirme sürecince örtülü kalmış; **"İnsan"** kendini, yarın toprak olacak, biyolojik bedenden ibaret varlık olarak kabul etmiştir.

Oysa, **"İnsan"**a hakikati; kendisinin, toprak olup gidecek geçici insansı bedeni değil, **aşama aşama boyut değiştirerek** melekî yapıda kendisini bulacak (**Mutlaka siz, boyutlar değiştirerek o boyutların uygun bedenlerine dönüşeceksiniz!** - 84. İnşikak: 19) ve bu yapısıyla da, melekî özellikleriyle cennet boyutunu yaşayacak varlık olduğu **"hatırlatılmadır"!**

İşte bu yüzden Rasûller açığa çıkarılarak, **"İnsan"** özelliğine sahip olan **"insansılık"** kabulündekiler uyarılmıştır! **"İnsan"**lar hakikatlerini hatırlayıp, buna iman etmiş hâlde gereken uygulamaları yaparak, kendilerini toprak olacak beden sonrası evredeki sonsuz gelecek yaşama hazırlarlar. **"İnsan"**lıktan nasiplenmemişler de, hakikatlerini inkâr ederek (kâfir olarak), toprak olup gidecek "insansı - bedensel" zevkleri ile ömür sürüp; sonunda **"şuur"**un açığa çıkış sonuçlarını yaşamaktan mahrum bir hâlde **"bilinçli varlıklar"** olarak **"cehennem"** adıyla bildirilen bir başka boyut ve ortam içinde yaşamlarına sonsuza dek devam ederler.

"Çokluk" âlemlerinde **"yok"**tan **"var"** kılınmış her şey, **"Allâh"** adıyla işaret edilenin **"El Esmâ ül Hüsnâ"** sııyla varlığını sürdürüp işlevini yerine getirdiği içindir ki; **"şuur"**

KUR'ÂN-I KERİM'İN ÇÖZÜMÜ

boyutu itibarıyla bu hakikat boyutunu algılayıp yaşayan **“İnsan”**, yeryüzünde açığa çıkışı itibarıyla **“halife”** olarak tanımlanmıştır. Kurân'a göre, bunu hisseden, yaşayan, **“Diri”**dir; **“Gören”**dir; buna karşın hakikatini fark edemeyen veya inkâr eden ise **“Ölü”**dür; **“âmâ - kör”**dür! İşte hakikatini hissedip yaşayan, **“şuur”**unun hakikati itibarıyla **“melek - kuvve”** olan **“İnsan”ın aslı da, Allâh isimlerinin işaret ettiği özelliklerdir** ki, bu isimlerin mânâlarının onda **“İnsana yakışır”** şekilde kuvveden fiile çıkması, **“cennet”** denilen yaşamı oluşturur! Cennet, İnsaniya dönük yaşam ortamı değil, **“melek - kuvve”** olan **“İnsan”ın özelliklerinin** yaşanacağı ortamdır. Umarım neye işaret ettiğim anlaşılır!

Kur'ân-ı Kerîm'de anlatılan tüm olaylar ve verilen tüm misaller, hep **“İnsan”**ın, hakikatini hatırlayıp, kendini tanıyıp; içinde bulunduğu şartları daha iyi değerlendirmesi içindir.

- 28 Kur'ân-ı Kerîm'in anlatım üslûbunda dikkat edilmesi gerekenli olan çok önemli hususlardan öncelikli olanlarından biri de şudur:

Her şey, yani **“semâlar, arz ve ikisi arasındakiler”**, **“Allâh”** ismiyle işaret edilenin **“El Esmâ ül Hüsnâ”**sıyla bildirilen özelliklerinden meydana geldiği içindir ki; algılanan ve algılanamayanların tümü, varlığı ve işleviyle **“Allâh”** adıyla işaret edileni **tespîh** etmektedir. Dolayısıyla, her şey ortaya koyduğu işleviyle kendisini var eden **“El Esmâ”** özelliklerine, yani **“Allâh”a kulluk** hâlinindedir.

İşte bu nedenledir ki, **“BİZ”** tanımlı anlatım Kur'ân-ı Kerîm'de sık sık geçmekte; sözü edilen varlığım, mânâ boyutunu kendi “Esmâ”sıyla yarattığı gibi; fiillerini dahi gene **“Esmâ”** özellikleriyle yarattığını her sırası geldiğinde vurgulamaktadır. Bu yüzden de onlardan açığa çıkan etken fiilleri kendi üstüne almış olarak, **“BİZ”** hüviyetini vurgulamaktadır fiilin gerçek fâili olarak! Yalnızca **Esmâ** özelliklerinden meydana gelmiş âlemler ve âlemleri meydana getirmiş olan **“Esmâ”** mertebesine işaret amaçlı olarak da

“Rabb-ül âlemîn” tanımlaması kullanılmaktadır.

Olay böyle olunca da, başı olmayan bir şekilde var olan “**El Esmâ**” özellikleri ve “**yansıması**” olarak müşahede edilen fiiller âlemi, tüm kapsam ve boyutlarıyla “**Allâh**” adıyla işaret edilenin kulluğundan başka bir şey yapmamaktadır. **Ö**’nü zikretmektedir - hatırlatmaktadır, **Ö**’nun İlim ve Kudretini sergilemektedir. “**Allâh**” adıyla işaret edilenin, bu hakikati bildirmesi bir realitenin tespitinden başka bir şey değildir!

İşte bu yüzdendir ki, oluşumu, “**El Esmâ**”sıyla açığa çıkan oluşumdan oluşuran olarak, “**BİZ**” tanımlaması kullanılmaktadır.

Öte yandan, oluşumdaki “**El Esmâ**” özellikleriyle yansıttığı anlamlarla, kendisinin, asla ve kesinlikle kayıtlanmaması, sınırlanmaması; açığa çıkardıklarının, hiçbir zaman hiçbir şekilde “**ZÂTINI**” tanımlayamayacağı gerçeği de, kendisinin “**âlemlerden Ganiyy**” ve de “**benzeri hiçbir şey olmayacağı**” uyarılarıyla fark ettirilmektedir!

29

Bu da demektir ki... Âlemlerdeki “tedbirâtı”, “El Esmâ”sının açığa çıkış sûretleri olan her isim ardındaki yoluyladır. İster burçlar ismi altında açığa çıkış sûretleri; ister evrendeki bildiğimiz - bilemediğimiz varlık sûretleri; ister şuur, bilinç sûretleri; ister görünmeyen varlıklar; ya da cehennem veya cennet diye tanımlanan boyutlar, hep, kendi “Esmâ”sıyla tedbirâtının yürüdüğü oluşumlardan başka bir şey değildir!

“**Şirk**”e gelince... “**Allâh**” ismiyle işaret edileni, varlıkları isimlerinden ibaret olan âlemlerde, yani âfakta ve nefsinde (dışsallıkta - içsellikte) “**Esmâ**”sı itibarıyla göremeyenin Kur’ân-ı Kerim’deki tanımlaması “**şirk koşan**”dır... Yani, “**Allâh**” ismiyle işaret edilen “**dûnunda**” olan herhangi bir isimle işaret edilene “**Allâh**” yanı sıra varlık vermek!

“**Dûnunda**” kelimesini orijinal muhafaza ettim, çünkü Türkçede kelime olarak karşılığını bulamadım. “*Denklik*”

kelimesi, *O'na eş başka bir varlığın denkliliğinden* söz eder. Oysa “**Allâh**” adıyla işaret edilen, kendisi dışında ikinci bir varlık olmadığını vurguladığı içindir ki, tapınılanların denkliliğinden söz etmez; “**dûnunda**” der. Yani “**Esmâ**”sıyla yaratılmış olanın, kendi “**Esmâ**” mertebesine “**şirk**” koşulsuzundan söz eder.

Buradan da anlaşılacağı üzere **Zât'**ı itibarıyla, **şirk** ve **tevhid** kavramlarından **münezzeh** olanın bildirdiği “**şirk**”, “**Esmâ**”sıyla yaratılmış, varlığı yalnızca “**isim**”den ibaret olanın, “**Esmâ** mertebesine” “**şirk = eş**” koşulmasıdır! Yani, “**Esmâ**” hakikatinden yaratılmış, açığa çıkarılmış olanın, kendisi gibi “**Esmâ**” hakikatinden var olmuş başka birini, “**Esmâ**” mertebesine eş düşünmesi anlatılmaktadır “**şirk**” tanımlamasıyla. Bu yüzdendir ki, kısaca “**şirk**”, “**Allâh**” adıyla işaret edileni anlamamış olanın hayalinden açığa çıkan, dünyasındaki “**bâtul**” yani aslı olmayan geçersiz fikirleridir.

30

“**Küfür**” ise **inkâr** anlamına olarak, birimsellik bilincinin, kendisi dışında varlığında tedbir ve tasarruf eden başka bir varlık olmadığı esasına dayalı olarak oluşmaktadır.

Açığa çıkan bu ilim, varlığın aslı, hakikati ve Esmâ mertebesine dayalı olarak realite ise de; birimsellikte açığa çıktığı ve büdüğü anlam itibarıyla, hakikati olan Esmâ mertebesindeki sınırsız özelliğe kayıt ve sınır getirmesi; “**ben**” kelimesiyle işaret ettiği hüviyetini bedenselliğiyle sınırlaması itibarıyla, “**küfür**” kapsamında mütalaa edilmekte; böylece de “**ben**”in hakikatindeki sınırsız özelliklerine en azından “**iman**” noktasından ayrı düşmeyi oluşturmaktadır. Açığa çıkışın bu doğrultuda devamı ise doğal olarak kendini yalnızca beden kabullenmeyi getirmekte, bedensel zevkler için yaşama yolunu kolaylaştırmakta, sonuçta da “**ölüm**” tadilası bir boyut değişimi değil, toprak olup yok olmaktadır, sonucuna varmaktadır.

“**Münafıklık**”, kendini beden kabulünün en aşağı derecesi olarak açığa çıkmaktadır. Bu kişi hakikati inkâr ettiği gibi,

bedenselliğine çıkar sağlamak amacıyla “**iman**” ehline karşı olarak, onları “**taklit**” ederek, onlardan yararlanma yolunu seçmiştir. Bir köpek, sahibinden samimi duygularla ve sadakatle mama isterken; bir münafık, menfaati olan kişiye samimi olmayan ve yalnızca çıkar elde etme amaçlı olarak yaşar. Bunun sonucu da elbette, olayın hakikatini fark ettiğinde, telâfisi olmayan sonsuz yanmadır.

“**İman**” ise; bilincin, aklını kullanarak, önündeki çok çeşitli verileri değerlendirmek suretiyle gördüğünün ardındaki sınırsızlığı fark edip ona açılma yollarını araştırması, bilinç olan benliğinin bedensellik ötesi bir varlık olduğunu fark ve idrak etmesi sonucu o yolda mücadele vermesi hâlinin adıdır. Buna “**men kale lâ ilâhe illAllâh fekad dehale cennet = Kim Lâ ilâhe illâ Allâh’ı yaşarsa, o cennete girer**” buyrulularak işaret edilmiştir. Bir Rasûl ile karşılaşmamış olanlar için geçerli durumdur. Bir Rasûl ile karşılaşmış olanlar ise, Rasûlün uyardığı şekilde **Rabb-ül âlemîn**’e veya “**Allâh**”a iman etmek aşamasıyla karşı karşıyadır, Rasûle iman ederek.

Rasûle iman ederek diyorum, çünkü Rasûl de görüntüye kendisi gibi bir bedenlidir ve görünüş itibarıyla kendisinden farksızdır. Tek farkı, onda Hakikatin dillenişidir; ki bu da yakinen görülemeyen bir şey olduğu için, ancak iman yolu kabul edilebilir başlangıçta.

Kur’ân-ı Kerîm’de “**Allâh**” ismiyle işaret edilene “**iman**” ise iki aşamalı olarak anlatılmaktadır. Birinci aşaması “**duş-sallık**” yani itibarıyla, yani bilincin ötesindeki sonsuz sınırsız özellikli yaratıcıya -**Esmâ mertebesine**- “**iman**”dır. Bu, iman edenlerin geneline yaygın ve sonuçta cennet yaşamı olarak tanımlanan bir boyuta geçmeyi oluşturacak yaşam biçimini getirecektir açığa çıkardıkları itibarıyla. İkinci aşaması ise “**iman**”ın öze ermişlere, kalp - şuur sahiplerine hitap eden; “**B**” harfi işaretiyle anlamı fark ettirmeye çalışılanıdır. “**B**” harfinin işareti, “**ben**”in hakikatinin “**Esmâ**” özellikleri olduğunu; bu özelliklerin kendisinde her an ve

ebeden açığa çıkacağını; bu yüzden, her an kendisinden açığa çıkanlarla **“Allâh”** adıyla işaret edileni tespih etmekte, O'na kulluk etmekte olduğunu fark etmesi; O'nun hamdi olarak (bi-hamdihi) kendisinden Hamd'in açığa çıktığını yaşaması uyarısıdır.

“Meleklerle” iman, “Esmâ mertebesinde” mevcut olan özelliklerin, kuvveden fiile çıkması aşamasında oluşan **“kuvvelere iman”**ı anlatmaktadır. Çocuk âlemi olarak tanımlanan **“El Esmâ”** özellikleriyle oluşmuş birimsel benliklerin tamamı bu kuvvelerden meydana geldiği içindir ki; her şeyin varlığındaki üst boyutu **“melekiyetidir”**... Fark, bunun olup olmamasında değil; bunun fark edilmesinde ya da fark edilmemesinde; en azından bu realiteye **“iman”** edilip edilmesindedir. Kendisini yalnızca bir bilinç varlık (insansı) kabul edip **“iman”**ı olmayanın bu hususu kavraması imkânsız denecek kadar güçtür!

32 **“Kitaplara-BİLGİ'ye” iman** ise, Rasûl ve Nebilerin, hakikatlerinden boyutsal bir geçişle **“şuur”**larında buldukları, **“vahiy”** diye tanımlanan şekilde açığa çıkan -inzâl olan **Hakikat ve Sünnetullâh BİLGİSİ**'ne imandır.

“Rasûl”ler, **Hakikat Bilgisini**, hakikatlerinden, Esmâ mertebesinden, **melekî** kuvvelerle, -bilinç devrede olmaksızın- **“vahiy”** yolu alarak **şuurlarında bulan** ve bunu bilinç boyutunda dillendiren -irsâl olmuş-, açığa çıkmışlardır.

“Âhirete” yani sonsuz gelecek yaşama **“iman”**, **“ben”**in, **“vefat”** ederek bedensiz kalarak yok olmayacağına; **“ölüm”ün tadılarak**, yani madde-biyolojik beden terk edildikten sonra, **“bâ's”** diye tanımlanan bir oluşumla **“ruh” bedenle**, görünmeyen varlıkların da içinde yer aldığı boyutta yaşama devam edileceğine; daha sonra da yaşamın çeşitli isimlerle tanımlanan iki farklı ortam ve boyutta süreceğine imanı anlatmaktadır. **“B”** harfinin başına getirildiği bölümlerde vurgulanan **“bilâhireti”** şeklinde tanımlanan **“iman”** ise, **“Ben”**in kendi hakikatine dönük olarak sonsuza dek geçireceği aşamalara (84. İnşikak: 19) ve yaşam hâllerine işa-

ret etmektedir.

“**Allâh'tan korunun**” ya da “**Allâh'tan korkun**”un anlamı ise, bu ismin müsemması bir gökteki tanrı olmaması nedeniyle şu anlamadır... “**El Esmâ**”sıyla âlemleri yaratmış bulunan “**Allâh**” ismiyle işaret edilen, “**Sünnetullâh**” diye tanımladığı biçimde âlemlerin oluşum ve gelişim sürecini meydana getirmiştir. Burada kesin geçerli olan kanun, açığa çıkan “**Esmâ bileşiminin**”, varlığındaki “**El Hasiyb**” ismi özelliği dolayısıyladır ki, sonraki aşamada öncekinin sonucunu yaşamasıdır! Kısaca, senden ne açığa çıkarsa düşününce ya da fiil olarak, bir sonraki aşamalarda onun sonucunu, getirisini yaşarsın; demektir bu! Bu durum da “**hesabı anında gören = Seriy'ul Hisab**” veya “**kesinlikle en şiddetli şekilde yanlış davranışın sonucunu yaşatan = Şediyy'ül İkab**” anlamına uyanlarla vurgulanmıştır. İşte böyle işleyen bir sistemde, çok düşünerek, bu şartlara göre tedbir alarak yaşamak, **Allâh'tan korunmak veya korkmak** diye anlatılmıştır. “**Allâh Sistem ve Düzeni = Sünnetullâh**” ta açığa çıkan “**EL ESMÂ**” olduğuna göre de, bu durum “**Allâh'tan korkma veya korunma**” anlamına gelmektedir! Dolayısıyladır ki, birime yapılan “**nankörlük**” Allâh'a yapılmış nankörlük olarak kişiye sonucunu yaşatmaktadır! İşte bu yapılanın karşılığını görme diye anlatılan ve “**ceza**” ismiyle anlatılan olay, esasında karşılık değil, yapılanın sonucunun otomatik yaşanmasına işaret etmektedir.

İşte “**insan**”a, bu şekilde hakikatini “**hatırlama - zikir**” uyarısı yapan Kur'ân-ı Kerim, olayı misallerle tafsilâtlendirilerek, sayısız benzetmeler ve temsiller anlatarak, düşünmeye davet etmektedir muhataplarını.

“Yer demir, gök bakır” tanımlaması misali; “yer kum, gök güneş” ortamında dillenen “**Hakikat ve Sünnetullâh BİL-GİSİ**”, ne çare ki, misal vermek için, zamanın ve ortamın şartları ile ve dahi o çağın insanların anlayışıyla sınırlı olarak, çok az örnek verilebilecek objeye sahiptir! Bu yüz-

den de, insanların bildiği mahdut objeye, çeşitli anlamlar yükleyerek, aynı isim altında çok farklı şeylere işaret yolunu seçmekte; ya da aynı şeyin farklı özelliklerine, farklı isimler ve özellikleri yönünden yaklaşmaktadır.

Mesela, “**semâ**” ismiyle, ender olarak “**gök, uzay**” anlatılırken, çoklukla da “**insanın bilinç boyutuna**” ve “**bilinç boyutundaki oluşuma, fikirlere**” işaret edilmektedir. “**Yeryüzü**” anlamına gelen “**Arz**” ismiyle ise bu birinci anlamıyla pek az kullanılıp daha ziyade “**insan bedeni**”ne işaret edilmektedir. “**Arz**” ismiyle işaret edilen “**insan bedenine**” ise, bazen “**en'am - evcil hayvan**” denilerek hayvansı - insansı özellikleri itibarıyla yeme, içme, uyuma, seks, duygular vb. işaret edilirken; maddeden - topraktan - arzdan oluşmuş biyolojik yapısı itibarıyla “**dabbe**” olarak tanımlanmakta; bazen de hakikati olan “**Esmâ**” bileşimi itibarıyla **ölümsüz bilinç varlık** olan “**insan**”ı, bedenselliğe, kendini beden kabul etmeye çekmesi sebebiyle “**şeytan**” diye dikkat çekilmektedir! “**Dağ**” kelimesi ise, orijinal mânâsıyla pek az kullanımasına karşılık, çoklukla “**benlik - ene - ego**” anlamına işaret eder. Ayrıca, “**Arz**”ın “**beden**” anlamıyla kullanılması hâlinde “**bedendeki organlardan**”, “**dağlar**” diye söz edildiğini de görmekteyiz. “**Dağlar yürür gider sen onları durur görürsün**” işareti ise, bedendeki, çakılı dağlar misali bu organların sürekli yenilenme ve değişim içinde olduğunu vurgulamaktadır.

“**Zevc**” kelimesi ise değişik yerlerde değişik anlamlarla kullanılan bir başka kelimedir. Çok kullanılan anlamıyla “**evli eş**” gibi değerlendirilmesi yanı sıra, “**bilincin eşi olup, bir süre sonra terk edilecek beden**” anlamında; hatta Vâkı'a Sûresi (56) 7'nci âyetinde kullanıldığı şekliyle “**ezvâcen selâseh**” (üç eşli değil!) “**kısım - cins**” mânâsıyla anlatımdayerini almaktadır.

Eğer biz örneklediğimiz türden birçok kelimeyi, yalnızca tek bir mânâ ve kullanım şekliyle kabullenirsek; o zaman elimizdeki metnin, anlaşılması çok zor, tanrı buyruğu bir

fermanname olduğu zannına kapılmamız işten bile değildir!

Oysa Kur'ân-ı Kerîm, âlemlerin Rabbinden vahiy yolu, yani içten dışa açığa çıkan; “DİN”i açıklayan, “Esmâ özelliklerinin” fiiller âlemine hangi sistemle nasıl yansıdığı BİLGİSİNİN “inzâl” yolu dillenışıdir. “El İnsan” yani “şuur”, dillenmiş Kurân’dır! Beden boyutundaki kendini beden sanan varlığın “insan” olarak isimlenişi ise, derûnundaki “şuur”u itibarıyladır. Buna “iman” etmeyen bilinçler ise, yalnızca bedenselliklerine dönük olarak yaşadıkları için, Kur'ân-ı Kerîm’de “onlar hayvan gibidirler belki daha aşağı” diye tarif edilmektedirler. Yani, sadece bedenlerindeki hayvani özellikleriyle yaşamakta olmaları yüzünden! Kendi hakikatlerindeki muhteşem ve muazzam özellikleri inkâr ederek yalnızca beden, bağırsaklardaki nöronların (ikinci beynin) dürtüleriyle yaşamaları, onları “hayvaniyet - bedensellik yaşamı” derekesine indirmektedir.

35

Rasûl ve Nebilerin hikâyelerinin sıklıkla anlatılması konusuna gelince... Bunlar dahi hep insanda açığa çıkan düşünsel veya bedensel yaşam hatalarına karşı uyarı misalleri olarak yer almaktadır ki; benzeri olaylar **her devirdeki her insanın** başından geçmektedir zaman zaman türlü şekillerde!

Âdem’in yaratılışının orijinine, “Muhakkak ki Allâh indinde İsa’nın oluşumu Âdem’in oluşumu gibidir... (3.Âl-u İmran: 59)” uyarısıyla işaret edilmektedir. Bir annenin rahminden dünyaya gelmiştir bedeni itibarıyla Âdem! Bedensel orijini itibarıyla da bildiğimiz biyolojik aşamalardan geçmiştir. Bu da çeşitli benzetmelerle anlatılmaktadır. Bu konuda, “Esmâ mânâlarının tamamını” kabul ve bunun “şuuruna” erme yoluyla da “halife” olduğuna işaret edilmektedir ki **konunun esas önemli yanı** burasıdır. Gerisi ayrıntıdır; çünkü sonunda toprak olacak beden, nereden ve nasıl oluştuğu hiç önemli değildir! Sadece, onun beden-

sel yanı itibarıyla dünyanın atomik boyutundan biyolojik oluşumla yaratıldığına, çeşitli benzetme veya sembollerle değinilmektedir. Burada önemli olan biyolojik bedenin hangi aşamalardan nasıl geçtiği değil, Âdem diye “yok”tan “Esmâ mânâlarıyla - özellikleriyle” meydana gelmiş – “ceale”; haleka değil– “halife” ismiyle işaret edilen “şuur” varlığıdır. İşin hakikatine eremeyenlerin, işin dedikodusu mahiyetindeki toprak olacak biyolojik bedenin oluşumu tartışmalarıyla ömürlerini boşa harcamaları ne hazindir!

36 “İblis” ismiyle işaret edilen şeytanî vasıfla tanımlanan varlığın işlevi ise gerçekte ibret alınması gereken olaydır. İblis, hakikati itibarıyla bir **Esmâ bileşimi** yani melekî kuvve olmasına karşın, kendisinde “**El Veliyy, El Mu'min, El Hadiy**” gibi bazı isimlerin özelliğinin yeterince açığa çıkmaması sebebiyle; bu isimlerin de açığa çıktığı karşısındaki “**ahseni takvim**” olan varlığın, derûnundaki bu özellikleri görememiş ve bu yüzden de, onu açıkta kendisine görünen yapısıyla değerlendirerek; onun **Esmâ özelliklerinde** kendisinden üstün olmasını kabullenmemiştir. Yani sıra, kendisinin **Esmâ Hakikatinden** var olduğu **bilgisinden** hareketle, karşısındakinin üstünlüğünü kabulün kendi hakikatini inkâr noktasına getireceğini zannetmiş; bu yüzden de secdeden kaçınmıştır. Çünkü **kişi, kendisinde olmayan veriye sahip olanı asla değerlendiremez!**

İşte böyle başlayan olay, daha sonra Âdem’i “şuur”un, yasak ağaca yaklaşması, yani bedensellik yaşamının gerekleri ile kayıtlanmasına yol açmıştır. Buradaki olay da entere-sandır. İblis kendisindeki doğruya göre, Âdem’i yanlışla sürüklemiştir. “*Sen Esmâ hakikatinden oluşmuş, sınır ve kayda girmeyen varlıksın, dilediğini yapmalısın. Yasak ağaca dokunmazsan yani bedenselliğinin gereğini yaşamazsan, sınırlanmayı, kaydı kabul etmiş ve böylece de hakikatini inkâra giderek, ölümsüzlük boyutunu yaşamaktan mahrum kalanlardan olmuş olursun*” fikrini oluşturmuştur. Böylece **hakikatinin sınırsızlığını** yaşamak uğruna Âdem ismiyle

sembolize edilen mülhime nefis bilincindeki **insan**, bedensellik, **“emmâre”** gayyasına düşerek, beden şartlarıyla kayıtlı sınırlı varlık hâline dönüşmüş; **“şuur”** boyutundaki müşahede ve yaşamdan perdelenmiştir! Hakikatini unutma noktasına kadar uzanmıştır! İşte bu noktada Hakikatin dillenişi olan **hatırlatıcıyı** -zikri- getiren Rasûller açığa çıkmış ve **“insan”**a, **“şuur”** olan hakiki varlığına **iman etmesini** teklif etmiştir.

“Şuur” varlık olan **“insan”**ın, **“bilinç”** sahibi bedende açığa çıkması itibarıyla, **“eşi”** (bedeni) ile yaşamaya başlaması; dünya yaşamında iken **“şuur”** sahibi **“bilinç”** varlık olarak hakikatine dönme mücadelesi vermesi, her şeyin başı olmuştur. Kısaca açıklamak gerekirse...

“Şuur”, Esmâ mertebesi **özelliklerinin bir bileşim hâlinde birimsellik görünümünde** açığa çıkıp, kendini seyretmesi hâlidir. **“Bilinç”** ise genetik veriler yani kendisine öncekilerinden akagelen veritabanı yanı sıra, dıştan aldığı şartlanmalar veya astrolojik etkilerle oluşmuş özellikler bütünüdür. **“Bilinç”**, açığa çıktığı beyin itibarıyla kendini yalnızca **“beden”** olarak düşünür (insansı) ve ona göre yaşar genellikle. **“Bilinç”**, akılı kullanarak fikirleri değerlendirerek yaşamını sürdürür. Akıl ise bedenin biyolojik yapısının getirisini altında baskılı çalıştığı için, çoğu zaman kılıscaca diye tanımlanan, aklın işlevini tam yapamadığı davranışlar ortaya çıkar. Bu yüzdendir ki, aklın kendi başına Hakikati bulması imkânsıza yakın zordur! Çünkü akıl duyularla elde ettiği verilere dayalı hüküm verme durumundadır. İşte bu nedenledir ki, akla, duyu dışı alanda kalan gerçekliğe **“iman” ederek** yola çıkması teklif edilmiştir. Çünkü işin hakikati, madde ötesi yaşam boyutunda, maddeyi de kapsar şekilde yaşanmaktadır.

Hz. İbrahim kıssalarıyla, yaşayan insana, insanın dışsal veya bilince - bedene ait obje veya özellikleri put veya tanrı edinmemesi gerekliliği anlatılırken; **Hz. Lût** olayında kendini bedenselliğe kaptırmış cinselliğinin esiri olarak yaşa-

yanların yanlış örneklenirken... **Hz. Musa** olayı ile, Firavun'un kendini insanların RABBİ olarak algılamasının yanlışlığı üzerinde durulmakta; kendini tanıma aşamasındaki hakikatini fark eden insanın karşısına çıkan muazzam tehlike anlatılmaktadır!

Bilinçte açığa çıkan hakikat bilgisi sonucu, kişinin "**Hak**" olduğunu dillendirmesi her ne kadar mahiyeti itibarıyla doğrusya da; sonuçta kendisini meydana getiren, sonsuz sınırsız "**Esmâ özelliklerinden**" yalnızca bir yansıma olan "**bileşimsel**" özelliklidir! Açığa çıkan her şey, "**bileşimsel**" Esmâ özelliğidir! Dolayısıyla da, mahiyeti itibarıyla ne kadar "**Hak**" olursa da, varlığı "**Allâh**"tan ise de, "**Rabb-ül âlemîn**" yani **sonsuz sınırsız Esmâ mânâlarının kaynağı** ve âlemlerde açığa çıkarılmıdır! Açığa çıkarılmı "**Rabbi**" konumunda olması asla söz konusu olamaz! İşte Firavun bu konuda kozalı yani gâfil olduğu için başına gelenleri yaşamıştır. Bu olay hakikati yaşama yolcularının başına gelen "**mülhime nefis - bilinç**" girdabıdır! Bunun sonucunda kişi hakikate bir adım kalana kadar yaklaşmışken, İblis'in Adem'e yapmış olduğu "**Sınırlanma! Dilediğini yap ki, sınırsız olası!**" fikrine - şeytanına kapılarak nefis-i emmâreye yani bedensellik gayyasına düşmesine yol açar. İşte bu yüzden Kur'ân-ı Kerim değişik yönleriyle, Musa - Firavun olayı üstünde durmuştur.

38

"**Kıyamet**" ismiyle anlatılan olay ise, çoklukla **bilincin "ölümü"** tatması sırasında yaşanan olayları çeşitli benzetmelerle fark ettirmeye çalışan bir anlatımdır. Yakın olan azap, **öldürdür**. Çünkü ölümlerle, telâfisi mümkün olmayan bir yaşam sonrası başlamaktadır. Mutlak mânâdaki kıyameti 1400 küsur yıldır beklemektedir insanlar; çoklukla, bahsedilen kıyamet ve bu süreçte yaşanacakların kendi kıyamet aşamaları, süreci olduğunu fark etmeksizin! Her insanın Mehdi'sinin, Deccal'inin, İsa'sının olduğu gerçekliği, bu isimlerle tanımlanan özelliklere, her insanın yaşamı boyunca muhatap olduğu göz ardı edilecek; "**Kıyamet**" yıl-

nızca Dünya'nın ya da Güneş Sistemi'nin olayı olarak üç beş insan anlayışı yılda olacak bir olgu olarak kabulenilmektedir. Evrensel boyuttaki yüz milyonlarca milyarlarca yıllık yaşam süreçlerini algılayamayan beşerin, yetiştiği gelişmemiş şartların verileri doğrultusunda her şeyi kendine göre olan zaman birimiyle değerlendirmesi ve dahi bugünden yarına her şeyi sihirbaz değneğiyle oluşturan tanrı anlayışı; maalesef Kur'ân-ı Kerim'de anlatılan "**kıyamet**" olayını da hakkıyla kavramaya engel olmaktadır.

Cennet ve ceennem konusuna gelince... Kur'ân-ı Kerim çok net olarak, "**meselül cennetilletiy - CENNETİN TEMSİL** (misal-benzetme) **yollu anlatımı** (52.Tûr: 20; 47.Muhammed: 15)" vurgulamasıyla, cennet konusunda anlatılanların tamamıyla benzetme, sembol yollu anlatımlar olduğuna işaret etmektedir. İşaret edilen, "**Şuurlu bilinçlerin**", kendilerine bahşedilen Kudret ve diğer bazı **Esmâ özellikleri** doğrultusunda dilediklerini yaşayacakları, biyolojik beden kısıtlamalarından uzak şartları anlamak ve anlatmak gerçekten imkânsız bir olaydır. Bu yüzden de, "**Allâh buyurur ki; Sâlih kullarım için, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir aklın kavramadığı şeyler hazırladım!**" (Buharî, Müslim ve Tirmizî)" uyarısı yapılmıştır.

39

Cehennem ise gerçekten dehşet verici bir yaşam ortamıdır, o boyutun bedeni itibarıyla; bizim müşahedemize göre de, Güneş içinde devam edecek. Bunun ayrıntılarını "**İnsan ve Sırları**" isimli kitapta yazdık, 1985 yılında. Öte yandan **bilince dönlük** yanı ile **cehennem** ise -ki Kur'ân esas olarak bunun üstünde durmakta- çok daha korkunç bir azaptan söz etmektedir. O da şudur: İnsan, varlığına bahşedilmiş "**Esmâ mânâ** ve **özelliklerini** dünya yaşamında keşfedip açığa çıkarma özelliğini elde edemediği için; dışsallıkla uğraşıp içselliklerinde bilemediği için; ölümle birlikte bu şans ebeden yitirmiş olduğunu görerek sonsuz bir pişmanlığa düşecektir. İşte bu en büyük cehennemî yanışı meydana ge-

KUR'ÂN-I KERİM'İN ÇÖZÜMÜ

tirecektir! Dünyanın cehennemî yaşantısı ise, bilincin kendini bedensellikle kayıtlaması ve bedensel bağlarla kendini başkalarına bağlaması, şartlanmaları ve değer yargıları sonucu oluşmaktadır.

Esasen yazılacak, dikkat çekilecek daha çok şey var ama, sanırım daha fazla uzatmamam lazım! Eğer Rabb-ül âlemîn dilerse, size de ilham kapısını açar; böylece, tüm içeriğiyle sizi size anlatan canlı **“konuşan Kur’ân-ı Kerîm”i “OKU”**maya başlarsınız.

Ama gene de, en azından bu bilgiler ışığında, **“ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR’ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ”** çalışmamızı **yeniden “OKUrsanız”**; umarım bugüne kadar okuduklarınızdan çok farklı biçimde onu içinizde, kendinizde hissedecek, canlı olduğunu, içinizden size konuştuğunu fark edeceksiniz.

40 Bu anlayışın ne kadar doğru, dersenez... Bekleyelim görelim... Ölüm çok yakın! Hakikate eren isem Rabbimin lütfu ile şükründen âcizim. Eğer bu çalışmam isâbetli ise; bu anlayışta olmayanlar ne eder; bilemem! İşte anlayabildiğim Kur’ân-ı Kerîm, işte siz... Gerisi tümüyle size kalmış! Artık Kur’ân-ı Kerîm ile başbaşasınız!

Rabbimin müşahede ettirdiği hakikatlerin isâbeti yanı sıra beşeriyetimin karıştığı noktalarda oluşmuş yanlışlarımdan dolayı, hiçbir çıkar beklemeksizin paylaştığım bu çalışmam için, başışlanma niyaz ederim. Başarı Allâh’tan, kusurlarım, yanlışlarım ise bilincimin yetersizliğindedir. Estağfirullâh ve Etubu ileyh.

AHMED HULÛSÎ

21 Ocak 2009

North Carolina, USA

www.ahmedhulusi.org

ZORUNLU BİR UYARI

Ağırlıklı olarak **“Hakikat ilmi”** yönüyle açıklamaya çalıştığımız **Kur’ân-ı Kerîm çözümü**, maalesef bazı anlayışlarda her şeyin insanda başlayıp bittiği anlayışını oluşturmuştur.

İnsanın Hakikati itibarıyla tüm yazdıklarımız elbette ki tüm hakikat ehli tarafından paylaşılan şeylerdir.

41

Ne var ki...

Her şey bundan ibaret değildir.

İçinde yaşadığımız Evren’de, Galaksi’imizde, hatta Güneş Sistemi’imizde, beş duyuya dayalı bilimin henüz tespit edemediği ama şartlanmasız objektif düşünen beyinlerin son derece makul gördüğü sayısız değişik türlerin varlığı inkâr edilemez!

İnsanın hakikatini oluşturan oluşum mekanizması-sistemi muhakkak ki diğer türlerde de olabilir.

Kur’ân-ı Kerîm’e göre ise bunlar vardır!

Gerek **İbrahim (a.s.)**, gerek **Lut (a.s.)** ve gerekse **Hazreti Meryem** olaylarında **“Rasûller”** olarak tanımlanan bu tür varlıkların olaylarını defalarca görüyoruz.

Ayrıca **Cibrîl** adıyla işaret edilen ve **“melek - kuvve”** olarak tanımlanan varlığın da, beynin ürettiği hayal mahsulü bir varlık olmayıp; algılama sistem ve kapasitemizin ötesindeki bir tür olduğunu; ancak ona dair görüntülerin bey-

nin işleyiş mekanizması sonucu olarak oluştuğunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Kezâ diğer isimlerle anılan “melek”lerin de!

Beynin çalışma mekanizmasını henüz kavramaya başlayıp dile getirdiğimiz bu süreçte şimdilik bu konuda daha fazla konuşmanın uygun olmayacağını söyleyebilirim.

Şunu da eklemeliyim ki, inaniyorsanız samimiyet ve dürüstlüğüne, başta **Abdülkerîm el Ciyîlî** ve **Muhyiddin Arabî** olmak üzere pek çok hakikat ehli zevât, bu türlerle bilemeyeceğimiz bir şekilde iletişim kurmuşlardır. Bunlardan başka şu âyet de dikkat çekicidir:

Ma kâne liye min ‘ılmin Bil Meleil A’la iz yahtesımın;
“Mele-i Âlâ’daki tartışma hakkında ilme sahip değilim.”
(38.Sâd: 69)

42

Ayrıca **“Mele-i Â’lâ”** diye isimlenen bir kısım varlıklar ve bazı işlevleri hakkında, İlahiyat Profesörü Hayreddin Karaman tarafından dilimize çevrilmiş **“Şah veliyyullâh Dehlevî”** nin çok ünlü eseri **“Hüccetullahil Baliga”** da da çok enteresan açıklamalar mevcuttur.

Rasûlullâh AleyhisSelâm’ın “Beni Refik-i Â’lâya arkadaş et” şeklindeki duası ehline büyük ışık tutar bu konuda!

Dolayısıyla ki...

Olayın yalnızca içsel boyutuna kapanıp, dışsal - evrensel boyutundan da perdeli olmamak gerekir düşüncemize göre.

Bu arada 40 yıl önce yazmış olduğumuz **“RUH, İNSAN, CİN”** kitabında vurguladığım gibi, günümüzde pek çok cinnî olayların “melekî ilişkiler” gibi pazarlanmasına karşı da uyanık olmak gerekmektedir.

ALLÂH ESMÂ'SINDAKİ MUAZZAM, MUHTEŞEM ve MÜKEMMEL ÖZELLİKLER (ESMÂ ÜL HÜSNÂ)

43

B'ismi-llâh-ir Rahmân-ir Rahıym... Esmâ'sıyla (muazzam, muhteşem mükemmel özellikleriyle) varlığını yaratan, ismi Allâh olan Rahmân Rahıym'dir!

Bilelim ki, **“isim”** yalnızca, dikkati o isimlenene veya o isimle isimlenmişteki bir özelliğe işaret için kullanılır!

İsim, asla isimle işaret edileni bütünüyle anlatmaz ve açık-lamaz! Yalnızca kimliğe veya bir özelliğe işaret eder!

Belki isim, çok özellikler taşıyana sadece dikkati yöneltmek için kullanılır.

Öncelikle şu gerçeği çok iyi fark edelim... **“Allâh isimleri”** olarak bildirilen özellikler, **ötelede bir tanrının çeşitli cici - güzel isimleri** midir? Yoksa bir **“varlık - vücud sahibi”** kabul edilenlerin tüm özelliklerini, asılları itibarıyla **“yok”**ken; **“zıll = gölge”** varlığına verilen isimden ve açığa çıkan özelliğinden dolayı, duyu ve şartlanmanın ayrı bir varlık verdiği; gerçekte ise **“Allâh”** ismiyle işaret edilenin yaratış özelliklerine dikkat çekmek için midir?

Bu realite fark edilip kavranıldıktan sonra, konunun “**Allâh isimleri**” diye bilinen yanına gelelim.

“**Zikir = insana hakikatini hatırlatıcı**” olarak bildirilen Kur’ân-ı Kerîm, gerçekte, tümüyle “**Ulûhiyet**”i anlatan “**El Esmâ ül Hüsnâ**”nın açılımıdır! İnsanın “**hatırlaması**” istenilen, kendisine talim edilmiş olan “**esmâe külleha**”dır! Yani, “**var**”lığını meydana getiren, “**bildirilen isimlerin özelliklerinin tamamı**”! Bunların bir kısmı Kur’ân-ı Kerîm’de bildirilmiş, bir kısmı da Rasûlullâh tarafından açıklanmıştır. Bu yüzdendir ki, asla, her şey bu doksan dokuz isimden ibarettir, denemez! Misal verelim... **Rab, Mevlâ, Kariyb, Hallak** gibi bazı isimler Kurân’da mevcut olmasına rağmen doksan dokuz isim arasında sayılmamıştır. “... **Yef’alu ma yuriyd**” âyetinde (2.Bakara: 253) bildirilen “**îrade sıfatının**” (dilediğini oluşturma) adı olan “**Mürîyd**” ismi de gene bu isimler arasında bildirilmemiştir. Buna karşın **Celiyl, Vâcid, Mâcid** gibi bazı isimler ise doksan dokuz isim içinde var olmasına karşın, Kur’ân-ı Kerîm’de geçmez. İşte bu yüzdendir ki, Allâh ismiyle işaret edilenin, **ülminde seyri**ni oluşturan “**Esmâ mertebesi**” olarak tanımlanan isimlerini (özelliklerini - Kuantum Potansiyel) doksan dokuz ile sınırlamak çok yanlış olur. Belki, insana hakikatini hatırlaması için bu kadar isim özelliği bildirilmiştir; hakikatini hatırlayıp yaşayan ise hadsiz hesapsız bilinmeyen başka isimlerin özellikleriyle yaşar; diyebiliriz. Ayrıca, cennet diye tanımlanan yaşam boyutunun dahi buna işaret ettiği söylenebilir. Evren içre evrenler gerçeğini var kılan sayısız özelliklere işaret eden isimlerden ise hiç haberimiz yoktur belki de!

44

Derin düşünce (Ulül Elbab = öze ermişler) indinde kullanılan “**zîl vücud = gölge varlık**” tanımlaması, o varlığın bizâtîhi “**var**” olmayıp; algılayana GÖRE “**Allâh isimlerinin bileşimi olarak**” açığa çıkışına işaret eder.

Hatta gerçeği hakkıyla dillendirmek gerekirse, “**Esmâ bileşimi**” tanımlaması dahi bir mecazdır; çoklu algılayan anla-

yışları, Tek'il realiteye adapte içindir. Zira mutlak hakikat, **her an yeni bir şe'nde** olan **"çok boyutlu tek kare resim"** seyridir! **"Esmâ bileşimi"** denilen ise resimdeki bir fırça darbesi! Algılanan her "şey", **ismi nedeniyle**, sanki Allâh'ın Esmâ'sı itibarıyla O'nun gayrı olarak sanılsa dahi, -O ötede tanrı olmadığı için-, hakikatte, o isimle isimlenmiş varlık, **Allâh Esmâ'sı nedeniyle "var"lık olarak algılanandır!** Bununla beraber, **Esmâ ile işaret edilen ise, bölünmez, cüzlere ayrılmaz, cüzlerden oluşmamış mutlak Tek, sınırsızlık ve sonsuzluk kavramından dahi beridir; "Ehad'üs Samed"**dir ve Kur'ân-ı Kerîm'de **bir** kere vurgulanır bu şekliyle! **"Allâhu lâ ğayra HÛ! - Allâh var, gayrı yok!"** Ki bunu beşer akli havsısalı kavrayamaz! Ancak, vahiy veya ilham ilmi - bilgisi olarak şuuraya yansır ve **"seyri"** oluşur! Akıl, mantık, muhakeme adım atamaz burada! Fikir yürütenin yolu dalâlet olur! Bu konunun tartışılması mümkün değildir! Tartışan ise, yalnızca cehli dillendirmek için var olandır! Cebraîl'in, **"bir adımı atarsam yanarım"** diye dillendirdiği gerçekliktir bu husus! Fark edilmelidir ki, **"Allâh Esmâ'sında İlim"** özelliğine işaret eden isim vardır; Allâh'ın **aklına** işaret eden bir isim yoktur; çünkü bu muhaldir! Akıl, çokluk algılamasının oluşması için yaratılmış olan beyin işleyiş düzenine verilen isimdir! Ésasen **"Akl-ı küll"** veya **"Akl-ı evvel"** tanımlamaları dahi mecazî ve izafeten kullanılır; gerçekte **"İlim"** vasfının açığa çıkması sisteminin aldığı isimden başka bir şey değildir. Birimin derûnundaki, hakikatindeki **"ilim"** boyutunun tanımlaması **"Akl-ı küll"**dür ki, **"vahiy"**in kökeni dahi budur. **"Akl-ı evvel"** ise tamamıyla yakıştırma bir tâbir olup, ehli olmaya Esmâ mertebesinin **"şe'n"**deki **"ilim"** boyutunu tarif için kullanılmıştır. **"AN"** içre geçerli **"ilim"**e işaret yolu olarak.

Ésasen, **Efâl mertebesi** olarak algılanması dilenilmiş boyut, gerçekte, **"her an yeni bir şe'nde"** olan **"Esmâ mertebesi"**nden başka bir şey değildir! "Madde" adıyla işaret edilen boyut aynıyla kuantsal boyuttur; algılama farkı farklı

boyut zannını oluşturmaktadır. **Seyreden, seyredilen, seyir; aynı TEK'tir! "Şarabı la yezâli"** diye işaret edilen bu seyirdir; "**cennet şarabı**" tanımlaması dahi, bu seyre işaret eder! Çokluk algılaması içinde olanın ise bunun yalnızca *bilgisi-ni gevelemekten* başka şansı yoktur!

Efâl - fiiller - kesret - çokluk - algılaması yaşanan âleme gelince... Vücut, varlık yalnızca "Esmâ mertebesi" tanımlamasıyla işaret edilene aittir! **İlmiyle ilmini ilminde seyretmektedir**, ifadesi dahi "**şe'n**"i itibarıyla aynıyla "**Esmâ**" olan bu mertebedeki seyrine işaret etmektedir. Bu mertebede, ilimde yaratılmış **sûretlerle**, seyir ve tedbirât yürümekte olup; "**âlemler vücudun kokusunu bile almamışlardır**" uyarısı bu yüzden yapılmıştır. **Zerre**, bu mertebedeki **seyreden, "küll"** seyredilendir! **İsimlerle** işaret edilen **kuvveler** ise "**melek**" ismiyle tanımlanmıştır ki; "**insan**"ın dahi hakikati budur; farkındalığını yaşamak süreci ise "**Rabbinin likâsına kavuşmak**" diye anlatılmıştır! Bunu keşfettikten sonra, **devamının gelmemesi** ise feci cehennem yanışı olarak anlatılmıştır! Burası "**Kudret**" yurdudur, "**kün**" hükmü buradan çıkar; **İlim** mertebesidir; aklın burada geçerliliği yoktur! "**Hikmet**" yurdunun bătınıdır! Hikmet yurdunda olup biten her şey ise **akilla** seyredilegelir; burada **bilinçler** konuşur! **Efâl** âlemi ise, bu boyuta (kudret yurduna) göre, tümüyle **hologramik** (zıll - gölge) vücut - varlık ve yapıdır! Algılayanın algılama kapasitesine göre var olan paralel veya çoklu evrenler, içindekiler ile maden, nebat, hayvanat (insansı) ve cin âlemlerine ait tüm **tedbirât** ve tasarruf "**mele-i âlâ**" hükmü ile buradan açığa çıkar! Rasûller ve vârisleri velîler, "**mele-i âlâ**"nın yani **Esmâ kuvvelerinin** yeryüzündeki dilleridir! Bütün bunlar dahi, hep **Esmâ mertebesinde ilimde olup biten seyirlerdir!** "**İnsan**"ın hakikati dahi bu anlamda "**melek**"tir ve **melek oluşunu hatırlamaya ve gereğini yaşamaya** davet edilmektedir gerçekte! Bu konu çok daha derin ve detaylı bir konudur... Anlattığımız ilimden nasibi olmayan ise, farklı boyut ve mertebelerden sey-

ri dillendiren anlatımı, çelişkili bulabilir. Ne var ki, biz, 21 yaşında 1966 yılında kaleme aldığımız **“Tecelliyât”** isimli kitabımızda dillendirdiğimiz şaşmaz doğrultudaki müşahedemizi, kırk beş yıllık süreçte, tahkike dayalı olarak, insanlıkla paylaştık kulluğumuzun sonucu olarak; kimseden maddî veya manevî bir karşılık beklemeden. Açıkladıklarımız, *“el malî”* değil, **“Allâh hibesidir”!** Şükürünü edâ etmem ise mümkün değildir! Bu nedenledir ki anlattıklarımızda hiçbir çelişki yoktur. Var sanılıyorsa bu, aradaki bağlantıları kurmaya yeterli veritabanı olmamasındandır!

Evet, müşahedemiz bu realite ise...

“Allâh isimleri” konusunu nasıl anlamamız gerekir?

Bilelim ki...

“Allâh isimleri”, bilinç devrede olmaksızın şuurda açığa çıkıp (vahiy), daha sonra bilinç tarafından değerlendirilmeye çalışılan evrensel -kâinat anlamında değil, âlemler işareti doğrultusunda- özelliklerdir.

47

“Esmâ üL Hüsnâ” Allâh’ındır; o isimlerin işaret ettiği özellikler, **TEK ve SAMED olarak bildirilen**, Allâh adıyla işaret edilenin, **Esmâ mertebesine**, (Kuantum Potansiyele) zamansızlık - mekânsızlık boyutuna, **“nokta”**ya işaret eder... Dolayısıyla bu isimler ve bu isimlerin işaret ettiği anlamlar sadece **O’nundur**; beşer anlayışıyla kayıtlanamaz!

Nitekim 23.Mu’minûn Sûresi 91. âyetinde de: **Subhan-Allâhi amma yesifun = Allâh onların tanımlamalarından Subhan’dır** (ötedir)! buyrulur! **O’na isimlerin mânâlarıyla yönelin... O’nun Esmâ’sında ilhada sapanları** (şirke düşenleri) **terk edin! Yapmakta olduklarımızın karşılığını görecektir.**” (7.A’raf: 180)

“El Hüsnâ’yı (en güzelini hakikati olarak) **tasdik ederse, böylece ona en kolayı kolaylaştırırız!”** (92.Leyl: 6-7)

Hatta **ihсан** hâli (muhsin oluşun cezası) bile **“El Hüsnâ”**ya

bağlanıyor...

“İhsan ehline, daha güzeli (El Hüsnâ) ve fazlası (Rıdvan) vardır... Onların vechlerini (yüzlerini - şuurlarını) ne kara toz zerresi (bencilik) ne de (hakikatlerinden ayrı düşmenin getirisi olan) zillet kaplar... Onlar sonsuza dek cennet ehli-dirdir!” (10.Yûnus: 26)

“Zâtı” itibarıyla **“benzeri”** olmayan; **Esmâ’**sının işaret ettiği özellikleriyle yarattıklarıyla kayıtlanmaktan ve sınırlanmaktan berî olan; **“Ekberiyeti”** ile sayısız **“nokta”**lardan bir nokta olan **“çok boyutlu holografik tek kare resim”** diye açıklamaya çalıştığımız **“Esmâ mertebesi”**nin “kesret - çokluk boyutu” olarak algılanışı olan -gerçekte tekil tümel- **“füller”** âlemini, **“ilminde”** var kıldığı özellikler ile yaratmıştır.

Daha derine gitmeden toparlayalım...

- 48 **Allâh isimleri** olarak vahiy yolu bildirilen özellikler, Dünya üstünde yaşayan **“yeryüzü halifelîği”**nin farkındalığına ermeye çalışan **“zâlim ve cahil insan”**ın algıladığının çok çok ötesinde, **evrensel boyutların tümünü “yok”tan, “zill - gölge”** vücut olarak (hologramik) **“var” kılan özellikler tekilliğidir!**

MUAZZAM, MUHTEŞEM, MÜKEMMEL özelliklerdir **“Esmâ mertebesi”**, **tüm boyutsallığı ve içre varlıklarıyla evrenselliğin hakikati olarak!**

Şimdi bir an, insanın algıladığı dünyasını düşünün!

Sonra da dar çerçeveli bakış açısı anlamındaki köylü bakışından arınmış olarak, en son bilgilerinizin oluşturduğu evrensellik anlayışıyla **“başınızı (bakışınızı) kaldırıp semâya bir bakın”** Kur’ân-ı Kerîm ifadesiyle!

Duyularınızla algıladıklarınız, evrensel azamet, ihtişam ve mükemmeliyet yanında nedir ki?

İşte bu gerçeklik dolayısıyla...

Umarım...

Allâh isimleri hakkında bugüne kadar düşünülüp konuşulup yazılmışların, yalnızca vahiy kaynaklı gelen **BİLGİ'**nin (Kitap'ın), arındığı kadarıyla bilinçlerimiz tarafından değerlendirilişi olduğunu aklımızdan çıkarmayarak; bu isimlerin işaret ettiği özelliklerin, tüm evrensellikte geçerli olduğunu; tüm yapıda **her an** yepyeni anlamları, açılımları meydana getirdiğini göz önünde tutarak konuya eğilebiliriz. Bu arada şunu vurgulayayım ki, **“Ekberiyet”** başlıklı yazımda açıklamaya çalıştıklarım pek **“oku”**nmamış! **Bahsettiğimiz Esmâ mertebesinin özelliklerinin**, **“Allâh”** adıyla işaret edilen indîndeki, sayısız **“nokta”**lardan bir **“nokta”** ve dahi **“Hakikat-i Muhammedî”** veya **“Ruh adlı melek”** isimlerine bürünerek açığa çıkan **“Kuantum Potansiyel”**, sonsuz-sınırsız; ezeli ve ebedi olmayan Esmâ mertebesi özellikleri olduğu gibi; ayrıca, bu mertebenin ilminin, tüm evren içre evrenler olan **“çok boyutlu tek kare resim”** diye söz ettiğimiz olduğu da fark edilmemiş! Bu yüzdendir ki, hâlâ, **Allâh, âlemlerdeki tek bir tanrı olarak algılanmakta** devam ediyor! Oysa tüm seyir ve dillendirilenler yalnızca **“nokta”**mızla ilgilidir ki; Allâh yalnızca **“Allâh”**tır; **“Ekber”**dir! Subhanehu min tenzihiy!

49

Şunu da asla hatırdan çıkarmayalım ki, yazdıklarım kesinlikle olayın son noktası olmayıp, bu konuda yazılabileceklerin yalnızca mukaddimesi (giriş yazısı) mahiyetindedir. Bundan daha derininin açıkça yazılıp yayınlanması tarafımızdan mümkün değildir. Ayrıca ehlinin fark edeceği üzere, bu kadarı dahi bugüne kadar bu açıklık, netlik ve detayla yazılmamıştır. Konu ustura sırtı gibi ince ve keskindir, çünkü okuyan kişi hiç farkında olmadan ya ötede bir tanrı kavramına kayabilir; ya da çok daha kötüsü firavun misali, benliğiyle - bilinciyle ve dahi hayvani yapı olan bedeniyle hakikati sınırlama derekesine düşebilir!

Buraya kadar **“El Esmâ”** işaretinin neye olduğuna dikkat çekmeye çalıştık.

Şimdi gelelim “el Hüsna” olarak bildirilen **muazzam, muhteşem ve mükemmel** anlam ve özellik ihtiva eden isimlerin işaret ettiği özelliklere... Elbette “**esfeli sâfliyn**” olan kelimelerin elverdiğince!

Burada öncelikle şu hususa dikkat gerekir kanımca.

TETİKLEME SİSTEMİ

50 Bu isimlerin işaret ettiği özellikler her noktada tümüyle mevcuttur eksiksiz! Ne var ki, açığa çıkması dilenen özelliğe göre, kimileri kimilerine baskın hâle gelerek, tıpkı ekolayızda yükselen kanalların öne geçmesi gibi, diğerlerinin önüne geçerek oluşumu meydana getirmektedir. Ayrıca belli isimlerin işaret ettiği **belli özellikler, doğal olarak, otomatik olarak ilgili diğer isimlerin oluşumlarını tetikleyerek**, akışı - oluşumu, “**yeni şe'n**”i meydana getirmektedirler. İşte bu olay, “**Sünnetullâh**” diye tanımlanan, **evrensel Allâh** kanunlarının –ya da basîreti kısıtlı olanların deyişle doğa kanunlarının– işleyiş mekanizmasını anlatmaktadır. **Bu husus tahmin ve hayal edilemeyecek kadar azametli bir olaydır; ezelden ebede, tüm boyutlarıyla ve algılanan tüm birimleriyle her şey bu sistem içinde varlığını sürdürür!** Evrensel boyutta veya insanın dünyasında, bilincinden açığa çıkan **düşünceler dâhil, tüm fiiller** bu sisteme göre oluşur. Buna kısaca “**İsimlerin özelliklerinin ilgili isim özelliğini tetiklemesi mekanizması**” diyebiliriz. Yukarıda uyardığım üzere, bu isimlerin özelliklerinin açığa çıkış ortamı olarak -gerçekte **TEK**'il- bilebildiğiniz tüm evrensellik düşünün. O evrensellik içinde algılayanın algıladığı her ortama ya da boyuta veya açığa çıkan birime göre, söz ettiğim “**tetikleme**” olayı geçerlidir! Bu sisteme göre de -neyin neyi meydana getireceği bilinmesi nedeniyle- ezelden ebede ne olup bitecekse “**Allâh ilminde**” mevcuttur!

Bakara Sûresi sonundaki (2.Bakara: 284) “**...Bilinçlerinizde (düşündüğünüz) ne varsa, açıklasınız da gizleseniz de,**

Allâh varlığımızdaki Hasiyb ismi özelliğiyle size onun sonuçlarını yaşatır...” uyarısı; 99.Zilzâl Sûresi'nin 7.âyeti **“Kim bir zerre ağırlığınca bir hayır yaparsa, onu görür.”** ve de **“Hasiyb”** isminin işaret ettiği özellik, hep bu **“tetikleme”** mekanizmasını bize anlatmak içindir ki, açığa çıkan bir fiil veya düşüncenin sonucunun yaşanmaması mümkün değildir. İşte bu yüzdendir ki, geçmişimizde düşündüğümüz ya da ortaya koyduğumuz şükür ya da nankörlük bâbında her fiil mutlaka sonucunu yaşatmıştır veya yaşatacaktır! Bu konu üzerinde derin düşünülürse çok kapı açar ve çok sırlar fark edilir. **“Kader sırrı”** olarak bahsedilen konu dahi bu mekanizma ile ilgilidir!

Şimdi gelelim birer işaret-yön levhası hükmündeki özel **“isim”**lerin bize gösterdiklerine:

ALLÂH.. Öyle bir isimdir ki... **“Ulûhiyet”**e işaret eder! **“Ulûhiyet”** hem **“HÛ”** ismi ile işaret edilen **“Mutlak Zât”** anlamını içerir; hem de **“Zaf”** İlim mertebesinde, ilmiyle ilmini seyir anlamında oluşmuş, **“nokta”**lar âlemlerini, her bir **“nokta”**yı oluşturan kendine özgü **“Esmâ”** mertebelerine işaret eder! **“Zât”**ı itibarıyla, **“şey”**in ayrı, **“Esmâ”**sı itibarıyla **“şey”**in aynı olan Allâh ismiyle işaret edilen; **âlemlerden Ganiyy ve benzeri olmayandır!** Bu yüzdendir ki, **“şey”**i ve fiillerini **Esmâ’**sıyla yaratan **Allâh ismiyle işaret edilen**, Kur’ân-ı Kerim’de **“BİZ”** işaretini kullanmaktadır. **“Şey”**de kendisinin gayrı yoktur! Bu konuda çok iyi anlaşılması gereken husus şudur: **“Şey”**den söz ettiğimizde **“şey”**in zâtı derken onun varlığını oluşturan **“Esmâ mertebesinden”** söz ederiz. **“Şey”**in zâtı hakkında tefekkür edilir, konuşulur. **Allâh adıyla işaret edilenin Zâtı hakkında ise konuşmak muhaldir;** yani kesinlikle olanaksızdır! Çünkü Esmâ özelliğinden meydana gelmişin, mutlak Zât hakkında fikir yürütmesi, **“vahiy”** yollu gelmiş bilgi ile dahi olsa -ki bu da olanaksızdır- mümkün olmaz! İşte bunu anlatmak sadedinde yolun sonu **“hiç”**likte biter, denmiştir!

HÛ... “**HÛ**’vAllâhulleziy lâ ilâhe illâ **HÛ**!” İster vahiy yolu gelsin, ister bilinç yolu üzerine eğilinsin, algılanan her “**şey**”in hakikatinin derûnu... Öylesine ki; **Ekberiyet** tecelisi sonucu önce “**haşyete**”, sonucu olarak da “**hiç**”liği yaşatır ve bu yüzden de **O**’nun hakikatine erişilemez! “**Basîretler ona ulaşmaz!**” Mutlak bilinmezliğe ve kavranılmazlığa işaret ismidir! Nitekim “**ALLÂH**” dâhil tüm isimler “**HÛ**”ya bağlı geçer **Kurân**’da! “**HU ALLÂHu EHAD**”, “**HU’ver Rahmânur Rahîm**”, “**Hu’vel’Evvlu vel’Ahîru vez’Zahiru vel’Batın**”, “**HU’vel Aliyyül Aziym**”, “**HU’ves Semiy’ul Basıyr**” ve **Haşr Sûresi**’nin son üç âyeti gibi! Bu arada şunu da bir diğer okunuş şekli itibarıyla fark ederiz ki, isimlerin öncesindeki “**HÛ**” ismi işaretiyle önce tenzih vurgulaması yapılır, sonra da söz edilen isimlerle teşbihe işaret edilir. Bu da hiçbir zaman gözden kaçırılmaması gereken bir işarettir.

52

ER RAHMÂN... “**Allâh**” ismiyle işaret edilen, “**zerre**”lerin zâtını “**Esmâ**”sıyla ilminde “**var**” kılma özelliğine işaret eder. Bugünkü anlayışa göre “**Kuantum Potansiyel**”e işaret eder. Tüm yaratılmışların kaynağı olan potansiyeldir. “**Esmâ mertebesi**”nin adıdır! Her şey, “**var**”lığımı “**ilim ve irade**” mertebesinde bu ismin işaret ettiği özellikle elde eder! “**Er Rahmânu alel Arşisteva; Rahmân, Arş’a istiva etti** (El Esmâ’sıyla âlemleri yaratıp hükümrân oldu. Kuantum Potansiyelde ilmini seyretti ilmiyle).” (20.Tâhâ: 5) ve “**Er Rahmân; Allemel Kur’ân; Halekal İnsan; Allemehül beyan...**” (55.Rahmân: 1-4) işaretleri gereği “**ŞUUR**”da açığa çıkan “**Esmâ**”nın hakikatidir! Rahmeti, o “**şey**”i ilminde “**var**”lığa getirmesidir! “**Allâh Âdem’i Rahmân sûretinde halketti**” işareti “**İnsan**”ın, ilmî sûretinin **Rahmâniyet** özelliği yansıması üzere meydana getirildiğine işaret eder. Yani Esmâ mertebesinde bulunan özellikler ile! İnsan’ın, **Zâti itibarıyla** kendini tanıyışı da **Rahmâniyet**’le ilgilidir... Bu nedenle “**RAHMÂN**”a secdeyi müşrikler algılayama-

miştir. “Onlara: ‘Rahmân’a secde edin (Esmâ hakikatınız içindeki ‘yok’luğunuzu hissedin)’ **denildiğinde: ‘Rahmân da nedir? Bize emrettiğine secde eder miyiz hiç?’ dediler...**” (25.Furkan: 60) ve “...**Muhakkak ki şeytan Rahmân’a âsi oldu.**” (19.Meryem: 44) âyetleri “İnsan”ın Zât’ının “Esmâ” hakikatinden meydana getirildiğine işaret eder! “İnsan”daki “Zâtı tecelli”de budur!

ER RAHIYM... “Rahmân”daki sayısız özellikleri yoktan var kılan Rahıym özelliğidir! Potansiyeldeki özelliklerin seyrini oluşturma özelliğidir! Âlem sûretleri ile kendini seyir edendir! Bilinçli varlıkları, hakikatlerine erdirmek suretiyle; seyretmekte ve Esmâ’sı özellikleriyle yaşatmakta olanın, kendisi olduğu farkındalığıyla yaşatandır. “...**Ve kâ-ne bil mu’miniye Rahıyma = Hakikatine iman etmişlere Rahıym’dır**” (33.Ahzâb: 43). Cennet diye işaret edilen yaşamın kaynağıdır. Melekî boyutun “var”lığını oluşturandır.

53

EL MELİK... Mülkü hükmünde olan Esmâ mertebesinde dilediğince şe’n ararak fiiller âlemi sûretlerinde tedbir edendir!

“**Her şeyin melekûtu (Esmâ kuvveleri) elinde olan (tedbirâtın bu mertebeden açığa çıktığına işaret) Subhan’dır... O’na rücu ettireceksiniz.**” (36.Yâsîn: 83)

Tek **Melik**’tir! Ortağı olmaz. Bunun farkındalığını yaşattığının kesin ve mutlak teslimiyet dışında bir hâli olmaz! İtiraz ve isyan hiç kalmaz! “**Arşî istiva**” diye anlatılan olayda önde gelen özelliiktir diğer birkaç özellikte birlikte...

“**Semâlarda ve arzda her ne varsa; Melik, Kuddûs, Aziyy ve Hakiym olan (dilediği mânâları açığa çıkarması için onları yaratan) Allâh’ı (işlevleriyle) tespîh etmedeler!**” (62.Cumu’a: 1)

EL KUDDÛS... Yaratılmışlarda açığa çıkan özellik ve kavramlarla tanımlanmaktan, kayıtlanmaktan ve sınırlanmaktan berî! Tüm âlemleri Esmâ’sıyla yoktan “var” kılarken;

onlarda açığa çıkan özelliklerle tanımlanıp sınırlanmaktan dahi berfidir.

ES SELÂM... Yaratılmışlara (beden ve tabiat kayıtlarından; tehlikeden; boyutlarının kayıtlarından) **selâmet ihsan eden, yakîn hâlini oluşturan; iman edenlere “İSLÂM”ın hazmını veren; Dar’üs Selâm** (hakikatimize ait kuvvelerin tahakkuku) **olan cennet boyutu hâlinin yaşamını meydana getiren! Rahıym isminin tetikleyerek açığa çıkardığı isim - özelliiktir!**

“Selâmın kavlen min Rabbin Rahıym = Rahıym Rab’den “Selâm” sözü ulaşır (Selâm ismi özelliğini -Rableri olan Esmâ hakikatlerinden açığa çıkan yolla- yaşarlar!)” (36.Yâsiyn: 58)

54

EL MU’MİN... Algılananın ötesi olduğu farkındalığı oluşturandır, Esmâ boyutu itibarıyla. Bu farkındalık, boyutumuzda **“iman”** olarak açığa çıkar. İman edenler şuurlarındaki bu farkındalıkla iman ederler; dünyamızda Rasûller; tüm varlıkta ise melekler dâhil! Bu farkındalık, bilinçteki aklın vehim esaretinden kurtulmasını sağlar. Vehim, kıyası kullanarak muhakeme yapan akli saptırabilirken, iman karşısında güçsüz ve etkisiz kalır. Mu’min isminin özelliğinin açığa çıkışı şuurdan bilince direkt yansır; dolayısıyla da vehim kuvvesi onun üzerinde tasarruf edemez.

EL MÜHEYMİN... “Esmâ” mertebesinden açığa çıkanları kendi sistemi içinde koruyup sürdürendir (El hafizu ver Rakiybu ala küllî şey)! Ayrıca, (emaneti) **gözetip himaye eden, koruyan, emin,** anlamlarına da gelir. **“MÜHEYMİN”**in türediği kök olan **“el Emanet”**in Kurân’daki fonksiyonel kullanılışı, semâların - arzın - dağların yüklenmekten imtina ettiği ve **el Kurân’**ın ikizi olan **el İnsan’**ın yüklediği şeydir. Esas itibarıyla Esmâ mertebesi ilminin RUH adlı melek olarak şuuruna işaret eder. Ondan da yeryüzünde açığa çıkan insana yansır bu emanet! Yani, Hakikatinin, Esmâ özellikleri olduğu şuurunu yaşamak! Bu da **Mu’min**

ismiyle ortak çalışır. **RUH** adlı melek (kuvve) dahi, Esmâ mertebesinin sonsuz sınırsız özelliklerine **imannın kemâliyle** Hayy ve Kayyum'dur! Çünkü o dahi "**şe'n**" olarak vücud sahibidir!

EL AZİYZ... Karşı konulmaz güç sahibi olarak, dilediğini uygulayan! Tüm âlemlerde dilediğini karşı çıkacak güç olmaksızın yerine getiren. Bu isim **Rab** ismiyle paralel çalışan bir isimdir. **Rab** özelliği Aziyz özelliğiyle hükmünü icra eder!

EL CEBBÂR... Hükmü zorunlu olarak uygulamada olanıdır. Âlemler **Cebbâr**'ın hükmü altında, dilenileni uygulamak zorundadır! Uygulamama gibi bir seçenekleri yoktur! Cebr, onların varoluş sistem ve özlerinden gelen bir şekilde açığa çıkar ve hükmünü yaşatır!

EL MÜTEKEBBİR... Mutlak **BEN**'lik O'na aittir! "**Ben**" diyen yalnızca kendisidir! Kim ben sözüyle kendisine varlık verirse; var oluşunun hakikatine ait "**Ben**"liği örtüp, göreceli benliğini ileri çıkarırsa, bunun sonucunu, yanmak suretiyle yaşar! Kibriyâ, O'nun vasfıdır.

55

EL HÂLIK... Mutlak **TEK** yaratan! Esmâ özellikleriyle birimleri "**yok**"ken "**var**" kılan! **Hâlık**'ın "**halk**"ettiği her bir şeyin bir "**hulk**"u, yani yaratılış amacına göre bir huyu, ahlâkı (doğasına göre davranışı) vardır... Bu nedenle "**tehallesu BiAhlâküllâh = Allâh ahlâkı ile** (Allâhça) **ahlâklanmı!**" buyurulmuştur ki bunun anlamı; "**Allâh Esmâ'sının özellikleriyle var olmuş olduğunuz farkındalığıyla ve bunun gereğince yaşayın**" demektir.

EL BÂRÎ... Mikrodan makroya doğru her yarattığını kendine özgü program ve özellikle yaratırken, bütünsellikle de uyumlu olarak onu işlevlendiren. Bedendeki tüm organların birbiriyle ahenkli düzeni misali!

EL MUSAVVİR... Mânâları sûretler hâlinde açığa çıkarıp,

algılayanda o sûretlerin algılanma mekanizmasını oluşturan.

EL ĞAFFAR... Kudret veya hikmetin gereği olarak oluşmuş noksanlıklarını fark edip, bunların sonuçlarından kurtulmayı irade edenlere, örtüleyiciliğini yaşatan. Bağışlayan.

EL KAHHÂR... “Vâhid” oluşunun sonucunu yaşatarak “izafî - göresel” benliklerin asla “var” olmadığını seyrettiren!

EL VEHHÂB... Dilediğine karşılıksız ve “hak etme” kavramı devrede olmaksızın veren.

ER REZZÂK... Hangi boyutta veya ortamda olursa olsun açığa çıkan birimin yaşamının devamı için gereken her türlü gıdayı veren.

56 **EL FETTAH...** Birimde açılım oluşturan. Hakikati fark ettirip seyrettiren; bunun sonucunda âlemlerde eksik, noksan, yanlış olmadığını müşahede ettiren. Görüş veya kullanım alanını açıp değerlendirme olanağını meydana getiren. Fark edilemeyi fark ettirip değerlendirten!

EL ALİYM... “İlim” özelliği sebebiyle sınırsız sonsuz her şeyi ve her boyutu, her yönüyle Bilen!

EL KABIDZ... Tüm birimleri, onları oluşturan “Esmâ” sıyla hakikatleri yönünden kudret eliyle tutup, hükümünü icra eden! İçe dönüklüğü yaşatan.

EL BÂSİT... Açıp yayan. Boyutsallıkları ve derin görüşü oluşturan.

EL HÂFİDZ... Alçaltıcı. Hakikatinden uzak yaşamı oluşturu! Evrensel boyuttaki “Esfeli sâfliyn”i yaratıcı. “Kesret” müşahedesini oluşturan perdeliliği meydana getiren!

ER RÂFİ’... Yükselten. Bilinçli birimi yatay veya dikey

anlamda yükselterek hakikatini kavrama veya seyir anlamında yükselten.

EL MUİZZ... Dilediği birimde, izzeti oluşturan özelliği açığa çıkartarak, onu diğerlerine göre değerli kılan!

EL MÜZİLL... Dilediğinde zilleti zahir kılan! Zelil eden... İzzeti meydana getiren yakınlık özelliklerini yaşatmayarak, benlikle perdelenmenin yetersizlikleri içinde aşığılanmayı aşikâr kılan!

ES SEMİ' ... Açığa çıkardığı Esmâ özelliklerini her an algılamakta olan. Farkındalığı ve kavramayı yaşatan. Bunun sonucu olarak **Basıyr** ismi özelliğini tetikleyen!

EL BASIYR... Açığa çıkan Esmâ özelliklerini her an seyir ile onlardan çıkanları değerlendirip, sonuçlarını oluşturan.

EL HAKEM... Hükmeden ve hükmü kesinlikle yerine gelen! 57

EL ADL... Ulûhiyetinin sonucu olarak açığa çıkardığı her Esmâ özelliğinin **yaratış amacına göre** hakkını veren. Haksızlık etmekten, zulüm etmekten münezzeh olan!

EL LATİYF... Yarattığının derûnunda ve varlığında gizli olan. Lütfü çok olan!

EL HABİYR... Açığa çıkan Esmâ özelliğinin “**var**”lığını, “**Esmâ**”sıyla meydana getiren olarak, onun durumundan haberi olan. Birime, kendisinden açığa çıkanla, ne mertebede anlayışa sahip olduğunu fark ettiren!

EL HALİYM... Açığa çıkan bir olaya ani ve fevrî tepki vermeyip, açığa çıkış amacı doğrultusunda değerlendirmeye alan.

EL AZİYM... Açığa çıkmış Esmâ özelliği olan hiçbir birimin, azametini kavrayamayacağı muhteşem büyüklük.

EL ĞAFÛR... Allâh Rahmetinden asla ümit kesilmemesi gereken. Gerekli arınmayı yaptırtarak Rahıymiyetin nimetlerine erdiren. Rahıym ismini tetikleyen!

EŞ ŞEKÛR... Verdiği nimeti çoğaltmak için o nimeti değerlendiren. Birimde verilen nimeti hakkıyla değerlendirerek “**daha**”sına açılmayı oluşturan. “**Kerıym**” isminin özelliğini tetikler. Bu ismin özelliğinin kapalı kalması ise, birimi kendisine ulaşana karşı kapanmayı; o nimeti değerlendirmek yerine başka yönlere dönerek o nimetten perdelenmeyi yaşatır. Bu da “**nankörlük**” yani verileni değerlendirmek olarak tanımlanır. Verilenin gerisinden mahrum kalma sonucunu doğurur. Nimetin ardı kesilir!

EL ALÛY... Yüce. Varlıkları Hakikat noktasından seyreden!

58 **EL KEBİYR...** Esmâ’sıyla yarattığı âlemlerinin büyüklüğü kavranamaz olan.

EL HAFİYZ... Âlemler içindekilerin varlığının korunması için onların gerekenlerini oluşturan.

EL MUKİYT... **Hafıyz** isminin özelliğinin oluşması için gerekli olan maddi veya manevî olarak nitelendirilen alt yapıyı oluşturup meydana getiren.

EL HASİYB... Birimselliğin devamı için yeterli olduğu gibi, birimden açığa çıkanların sonucunu yaşatan. Böylece sonsuza dek oluşumun akışını yaratmış olan!

EL CELİYL... Muhteşem kapsam ve mükemmeliyetiyle Efâl âleminde sultan!

EL KERİYM... Öylesine cömert ki, kendisini inkâr ile açığa çıkanlara dahi sayısız nimetlerini bağışlamakta. “**OKU**”mak yani “**İKRA**” ancak O’nun keremiyle bir birimde açığa çıkabilir. Her birimin hakikatinde yer almakta.

ER RAKİYB... Her birimi Esmâ’sıyla yarattığı için her an

onunla olarak kontrol altında tutan.

EL MUCİYB... Kendisine olan yönelişlere mutlaka icabet ederek gereğini oluşturan!

EL VASÎ'... Esmâ özellikleriyle tüm âlemleri kapsamış olan.

EL HAKİYM... İlminin kudretiyle açığa çıkmasını sebepler zincirine bağlayarak, nedenselliği oluşturan ve böylece kesret algılamasını oluşturan.

EL VEDUD... Cazibeyi, çekim gücünü yaratan. Salt karşılıksız, çıkar beklenmeyen sevgiyi var eden. Her sevenin, sevdiğinde sevdiği gerçekliktir!

EL MECİYD... Açığa çıkardığı muhteşem yaratış dolayısıyla şanınin yüceliğini ortaya koyan!

EL BÂİS... Sürekli yeni yaşam boyutlarına dönüştüren! **“Her an yeni bir şe’nde”** oluşun mekanizması olarak sürekli yeni bir hâl yaşatan.

Bu özelliğin insanda açığa çıkışı itibarıyla... **“ÂMENTU”** da da yerini alan **“Ba’sü ba’delMevt = ölüm akabindeki diriliş”** anlamındadır...

“Mutlaka siz, boyutlar değiştirerek o boyutların uygun bedenlerine dönüşeceksiniz!” (84.İnşikak: 19) âyetindeki işlev de bunu anlatır...

Ölümü TATMAK ve bunun devamı yeni bir yaşam hâline başlamak. Şu dünya (beden) yaşamımızda iken de bu bâ’s-lar mümkündür... **Velâyet - Nübüvvet - Risâlet bâ’s**ları gibi! Ki, bunlarda dahi yeni bir yaşam mertebesi söz konusudur!

Tohumun kabuğunu çatlatıp mahsulünü açığa çıkarması gibi, ölü (bilkuvve - işlevsiz - nesnel) olanı **bâ’s** edip diriltin, demektir. Açığa çıkana, yeni yaşam ortam veya boyutuna kavuşana göre, bir önceki ortama uygun yaşam bedeni **“ka-bir”** hükmündedir...

“O Saat (vefat) **muhakkak gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Kesinlikle Allâh, kabirlerde (bedenleri içinde) olan nefsleri (bilinçleri) bâ’s edecektir** (yeni bir beden oluşturarak yaşamlarına devam ettirecektir)!” (22.Hac: 7)

EŞ ŞEHİYYD... Varlığıyla varlığının şahidi olan. Açığa çıkardığı Esmâ özelliklerinden varlığını seyredip açığa çıkanlara şehâdet eden! Şehâdet edilenin kendisinden gayrı olmadığını yaşatan.

EL HAKK... Apaçık ortada olan Mutlak Hakikat! Açığa çıkan tüm işlevlerin hakikati ve kaynağı!

EL VEKİYYL... Açığa çıkan her birimin işlevinin gereğini yerine getirmek için gerekeni yapan. Bunun idrakıyla kendisine tevekkül edene sahip çıkarak, onun için en hayırlı sonucu oluşturan. Hakikatindeki **el Vekiyl** isminin özelliğine iman eden, **Allâh**’ın tüm isimlerine (tüm kuvvelerine) de iman etmiş olur! **Halifelik** sırrının kaynağı bir isimdir!

EL KAVİYY... Kudreti kuvveye dönüştürerek varlığın oluşmasını sağlayan ve onlardaki kuvveleri oluşturan. Melekî boyutu meydana getiren.

EL METİYN... Tüm Efâl âlemini ayakta tutan. Metîn... Sağlamlığı oluşturan. Metanet, direnç veren!

EL VELİYY... Birimde kendi hakikatini tanıma ve gereğini yaşama özelliğini açığa çıkaran. Velâyetin ve onun kapsamındaki üst düzey yaşam özellikleri olan Risâlet ve Nübüvvetin kaynağı. Velâyetin en üst mertebesi olan Risâlet ve bir altı olan Nübüvvet kemâlâtını irsâl eden. Risâlet kemâlâtının zuhuru sonsuza dek geçerli ve işlevli iken, Nübüvvet kemâlâtının işlevi yalnızca dünya yaşamında geçerlidir. Nebî, âhiret yaşamında da o kemâlâtle yaşar, ancak işlevi bitmiştir dışı dönük olarak! Risâlet işlevi ise velâyet getirisini üzere devam eder sonsuza dek, velîlerdeki gibi.

EL HAMİYD... Açığa çıkardığı evrensel kemâlâtı “**Ve-liyy**” ismi kapsamında açığa çıkardığı âlem sûretlerince seyredip değerlendirendir! Hamd yalnızca kendisine aittir!

EL MUHSİY... TEK’likteki çokluk sûretlerini makrodan mikroya tek tek tüm özellikleriyle yaratan.

EL MUBDÎ’... Yaratılmışları, eşi benzeri olmayan kendine özgü özellikler bütünü olarak âlemlerde açığa çıkararak.

EL MUTYD... Aslına rücu edenleri yeni bir yaşam boyutunda hayata döndüren.

EL MUHYÎ... İHYA eden. Hayata kavuşturan. İlim yaşantısıyla hakikati müşahede ederek yaşamını sürdürmeyi oluşturan.

EL MUMÎT... Ölümü tattıran... Bir yaşam boyutundan diğer yaşam boyutuna geçiren!

61

EL HAYY... Esmâ âleminin kaynağı! Tüm isim özelliklerinin hayatını veren, varlığını oluşturan. Evrensel enerjinin kaynağı; enerjinin hakikati!

EL KAYYUM... Hiçbir şeye ihtiyaç duymaksızın kendi vasıflarıyla varlığını kaîm kılan. Var olan her şey kendisiyle kaîm olan.

EL VÂCİD... Özellikleri âdetâ taşan... Her dilediğini var eden. Tüm yaratışına rağmen hiçbir şeyi eksilmeyen!

EL MÂCİD... Kerem ve ihsanının sınırsızlığının getirdiği şan ve yücelik sahibi!

EL VÂHİD... **Vâhid’ül EHAD...** Sayısal çokluk kabul etmez **TEK!** Cüzlere bölünmemiş ve cüzlerden oluşmamış; panteizm anlamına gelmeyen **Bir!** Çokluk kavramının düştüğü, “yok”luğa kavuştuğu, hiçbir fikir ve düşüncenin ayak basamadığı **TEK!**

ES SAMED... Som, salt TEK! Çocukluk kavramından münezzehtir! Çok özelliğın birleşmesinden oluşmamış! Ve dahi sınır kavramından berî olan TEK'lik sahibi. Hiçbir şeye muhtaciyeti söz konusu olmayan TEK'illik. **Hadis-i şerif**'te şöyle tanımlanmıştır: **“Es Samedülleziy lâ cevfe fiyhî = Samed odur ki, onda boşluk yoktur (SOM, SALT)!”**

EL KAADİR... İlimdekileri kudretiyle bir nedenselliğe dayanmaksızın yaratıp seyreden! Bu hususta asla sınırlanmayan!

EL MUKTEDİR... Kudretiyle izhar ettiği tüm varlıkta iktidarı, tedbir ve tasarrufu geçerli olan mutlak - işlevsel kudret sahibi.

EL MUKADDİM... Yaratış amacına göre açığa çıkaracağı Esmâ özelliğine öncelik veren.

62

EL MUAHHİR... Yarattığında açığa çıkacak olanı **Hakiym** isminin gereğince erteleyen.

EL EVVEL... Yaratılmış olanın başı, ilk Hâli olan Esmâ Hakikati.

EL ÂHİR... Yaratılmış olanın sonsuza dek bir sonrası.

EZ ZÂHİR... Apaçık ortada olan, Esmâ özelliğiyle algılanmakta olan!

EL BÂTİN... Apaçık ortada olanın algılanamayını ve Gaybın hakikati. (Evvel Âhir Zâhir Bâtın, HÜ'dur!)

EL VÂLİY... Hükümüne göre yöneten.

EL MÜTEÂLİY... Sonsuz sınırsız yüce; yüceliği her şeye yaygın! Âlemlerdeki hiçbir akıl ve idrakın kapsamıyla, hiçbir fitratın mahiyet ve yansıtıcılığıyla sınırlanmayan yücelik sahibi.

EL BERR... Fitratların gereğini kolaylaştırarak oluşmasını sağlayan! Bu konuda vaatlerini yerine getiren.

ET TEVVAB... Hak ve hakikati algılatıp kavratarak, o birimin kendi hakikatine dönüşünü oluşturan. Tövbeyi yaşattır. Yani, birime yaptığı yanlışlardan dönmeyi ve verdiği zararları gidermeyi nasip eder. Bu isim özelliği açığa çıktığında **Rahıym** isminin özelliğini tetikler. Sonuçta kişinin hakikatinin getirisi olan güzellikleri ve müşahedeyi yaşattır.

EL MÜNTEKİM... Birimdeki, hakikatini yaşamasına engel olan davranışlarının sonuçlarını yaşatan! **“Züntikam”**, açığa çıkarın sonucunu, hak ettiğini yaşatmaktır. Allâh, intikam almak gibi duygularla vasıflanmaktan münezzehtir! **“Şediyd’ül Ikab”** ile birlikte kullanıldığında, **“Hakikatinin gereğini yaşamaya ters düşen düşünce ve davranışların sonucunu en sert ve keskin bir biçimde yaşatan”** anlamına gelir.

63

EL AFÜVV... Şirk dışında işlenmiş bütün suçların tövbesini kabul edip, affedendir. Şirk hâli yaşamında bu ismin özelliği açığa çıkmaz. Burada fark edilmesi önemli konu şudur. Suçun affı demek, o kişinin af öncesi yaşantısındaki kayıplarının geri kazanılması demek değildir. Geçmişin telâfisi ve kazası yoktur Sünnetullâh'ta!

ER RAÛF... Çok şefkatli, acıyan; kendisine yönelenleri, onlara zarar verip sıkıntıya sokacak davranışlardan koruyan, uzaklaştıran.

EL MÂLİK'ÜL MÜLK... Mülkünde dilediğini tedbir edip, hiçbir birime hesap verme kavramı olmadan dilediğini uygulayan.

“De ki: ‘Mülkün Mâlik’i olan Allâh’ım... Mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de mülkü çekip alırsın. Dilediğini azıy edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir. Kesinlikle Sen her şeye Kaadir’sin.” (3.Âl-u İmran: 26)

ZÛL'CELÂLİ VEL'İKRÂM... Celal'iyile açığa çıkardığına “yok”tan var olmuşluğunu kavratarak “**yokluğunu**” yaşattı; İkrâm'ıyla, Esmâ kuvvelerinin kendisinde açığa çıkışını seyrettirerek Bekâ'yı yaşattır.

EL MUKSİT... Ulûhiyeti gereği olarak, her yaratılmışa yaratılış amacına göre hak ettiğini vermek suretiyle adaletini uygular.

EL CÂMÎ'... Tüm varlığı “**çok boyutlu tek kare resim**” olarak ilminde topluca seyreden. Yaratılmışları, yaratılış amaç ve işlevleri doğrultusunda toplayan!

EL ĞANİYY... Esmâ'sının işaret ettiği özelliklerle sınırlanıp kayıtlanmayan ve o vasıflarla etiketlenmekten dahi münezze olan; “**Ekberiyeti**” dolayısıyla! Esmâ'sıyla sayısız sınırsız zengin olan!

64 **EL MUĞNİY...** Dilediğini, başkalarından mustağnî kılan, zenginliği yaşatan, kendi zenginliğiyle zengin eden. “Fakr”ın sonucu olan Bekâ'nın güzelliklerini hibe eden... “**Seni hiçbir şeyin yok iken** (fakr - “yok”lukta) **bulup da zenginliğe** (“gına”ya - Bekâ'ya) **kavuşturmadık mı** (El Ğaniyy kulu yapmadık mı, Âlemlerden Ğaniyy olanın kulluğunu yaşatmadık mı)?” (93.Duha: 8) “**Muhakkak ki 'HÛ'dur ganî eden de fakir kılan da.**” (53.Necm: 48)

EL MÂNÎ'... Hak etmeyene, hak etmediğine erişmesine engel yaratan!

ED DÂRR... Birimlerin sıkılıp bunalarak kendine dönmesi için çeşitli azap veren hâlleri (hastalık, çile, belâ) yaşatan!

EN NÂFÎ'... Hayra erişmeye vesile olacak yararlı düşünce ve fiilleri hatıra getirip gereğini uygulatan.

EN NÛR... Her şeyin hakikati olan İlim! Her şeyin aslı Nûr'dur, demek; her şey ilimden ibarettir İlmullâh'ta de-

mektir. Hayat, ilimle vardır. İlim sahipleri Hayy'dır; diridir! İlmî olmayan ise, yaşayan ölüdür.

EL HÂDİY... Hakikate erdiren... Hakikatin gereğini yaşatan! Hakk'ı dillendiren! Hakikate yönlendiren!

EL BEDİY'... Eşi benzeri olmayan güzellikte olup, güzellikleri yaratan! Türleri ve varlıkları herhangi bir örneğe dayanmayan şekilde kendilerine özgü özelliklerle yaratan.

EL BAKİY... Zaman kavramsız, yalnızca var olan.

EL VÂRİS... Sahibi olduklarını geride bırakarak dönüşenlerin, arkada bıraktıklarının sahibi olarak çeşitli isimlerle açığa çıkan! Bir tükenişin ardından yeni bir yapıyla devam eden.

ER REŞİYD... Rüşde erdiren! Birimin hakikatini fark etmesinin sonucu olarak olgunlaşmasını yaratan ve yaşatan!

65

ES SABÛR... “Eğer Allâh insanları zulümlerinden dolayı sorumlu tutup sonucunu hemen yaşatsaydı; (arz) üzerinde hiçbir DABBE (insan değil insan bedeni) bırakmazdı! Fakat onları hükmedilmiş bir vakte tehir ediyor... Ecelleri geldiği vakit de ne bir saat geri kalırlar, ne de öne geçebilirler.” (16.Nahl: 61)

Her yaratılmış olanın amacına uygun işlevini yapmasını bekleyip, o işlevini tamamladıktan sonra sonuçlarını yaşatan. Zâlimin zulmüne müsaade etmesi, yani Sabûr özelliğini açığa çıkarması, hem zâlim hem mazlum yönünden yaşanacak işlevin tam hakkıyla yaşanması ve daha sonra da sonuçlarının oluşması içindir. Belânın büyüğünün açığa çıkması, zulmün büyüğünün oluşmasını gerektirir!

SON HATIRLATMA

Elbette ki “Allâh” ismiyle işaret edilen “EKBER”in “Esmâ üL Hüsnâ”sının anlamları bu kadar dar kapsamlı değildir! Bu yüzdendir ki, uzun yıllardır bu konuya hiç girmemişim. Çünkü bu konunun hakkının verilmesi muhaldir - olanaksızdır! “ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR’ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ” dolayısıyla bu konuya girmek zorunda kaldım. Rabbimden bağışlanma dilerim. Bu konuda nice eserler yazılmıştır. Biz bugünkü bakış açımız yönünden kısa ve akılda kalabilecek şekilde konuyu ele aldık. Belki deryadan bir damla sudur bu konudaki anlattıklarımız!

“... SubhanAllâhi amma yesıfun!”

“... Allâh onların tanımlamalarından Subhan’dır (ötedir)”
(23.Mu’minûn: 91)

- 66 Bu çalışmamıza nokta koymadan, şu mutlak gerçeği bir ke-re daha vurgulayalım. Bütün bu açıkladıklarımız ve yazdıklarımız, kişinin kendisini, bedensellikten ve “ben”likten arındırdıktan sonra, “şuurda seyir” boyutunda yaşanacak olan şeylerdir. **Bu arınma - tezkiye olmadan, kişinin, bilgileri edinip tekrarlaması bir bilgisayarın tekrarlamasından farklı bir sonucu asla yaşatmaz!** Tasavvuf, dedi-kodu olmayıp bir yaşantıdır! Gıybet veya dedikoduyla ömür tüketen, şeytanın süslü gösterdiği amelle kendini avutandır. Kişinin bu bilgileri yaşamasının açık teyidi ise, onun için “yanma”nın kesinlikle bitmiş olup; hiçbir şeyin veya olayın onu üzüp kapsamamasıdır! **Kişide şartlanmaların getirdiği değer yargılarına dayalı duygusallık yaşamı ve buna dayalı davranışlar olduğu sürece, o beşeriyetinin kemâlini yaşayan bir birim olarak ve yaptıklarının sonucunu yaşamaya devam ederek ölümsüzlük boyutuna geçer.** Bilgi uygulamak içindir. “Uygulanmayan ilim, insanın sırtındaki yükür” farkındalığıyla işe kendimizden başlayalım.

Gecenin sonucunda kendimize Őu soruyu soralım:
Bilgimize göre, gece uykuda geri dönüŐü olmayan yolculu-
Ėa hazır mıyız? Dünyada bizi “**yakan**” olaylar bitti mi? Hu-
zurlu, mutlu “kulluĖu” yaşıyor muyuz? Cevap evetse ne
mutlu! DeĖilse, yarına çok iŐ var demektir. Bu durumda sa-
bah kalktığımızda, bu gece yatarken mutlu ve hazır olarak
yatmak için neler yapmalıyım; diye düŐünmemiz gerekmez
mi?
Sahip olduğumuzu sandığımız her Şeyi geride bırakarak gi-
deceĖimizin idraki içinde günü deĖerlendirebiliyorsak
Őükürler olsun.
Ves Selâm.

**“ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR’ÂN-I
KERÎM ÇÖZÜMÜ”** isimli çalıŐmamda emeği geçen, il-
minden yararlandığım değerli âlim ve hâl ehli İstanbul
CERRAH MEHMET PAŐA Camii İmamı muhterem
Hasan GÜLER Hocamıza huzurlarınızda teŐekkürlerimi
sunarım.

67

AHMED HULŐİ
03 Şubat 2009
North Carolina, USA
www.ahmedhulusi.org

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hazreti **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak "**sen bunları sorma, sadece denileni yap**" cevabını aldığı için de, hep **din** dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli **Elmalılı**'nın "**Hak Dini**" isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra

kendindeki açılım ve hissedişleri 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, “**kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla**” olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan “**RUH, İNSAN, CİN**”i yayınlamıştır.

Kurân'daki “**dumansız ateş**” ve “**gözeneklere nüfuz eden ateş**” uyarılarının “**ışınal enerjiye**” işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlamdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında “**İNSAN ve SİRLARI**” isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, “**DİN**” olayını, **ALLAH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hazreti **Muhammed** (AleyhisSelâm)'in neyi anlatmak istediğini “**OKU**” maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Din'i ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek incele-

yen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendirilen ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hazreti Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedendir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **“soyadını”** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini *“Ahmed Hulûsi benim”* şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır**. Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam**

metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır. Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi "**köy**"ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracasız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir! Zira, Hazreti **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, "**DİN ADAMI**" diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü'nü** muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden me'sûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir

isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce kendisine yakıştıran her türlü pâyeye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır**.

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelere dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org
www.okyanusum.com
www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım... Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın!**

Yazarla değil, yazılanla ilgilenin. Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşaminıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) anlatan bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,
AHMED HULÜSİ

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SİDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN ÇİN, 1972
5. İNSAN VE SİRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SİRLAR, 1990
9. Gavsı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSÎYE"
AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'İN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. B'SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA
KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ, 2009

◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org

◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

1. İNSANIN GERÇEĞİ
2. İNSAN VE ÖLÜM ÖTESİ-1
3. İNSAN VE ÖLÜM ÖTESİ-2
4. OKUMAK
5. KORUNMAK İÇİN
6. AMENTÜ-1
7. AMENTÜ-2
8. İSLÂM
9. GERÇEKÇİ DÜŞÜNCE
10. AKIL VE İMAN
11. TEKLİĞE GİRİŞ
12. TEKLİĞİN ESASLARI
13. MİRÂC
14. RUH İNSAN CİN MELEK
15. KADİR GECESİ
16. HALİFETULLÂH
17. NEFS NEDİR?
18. BİLİNCİN ARINIŞI
19. ÖZ'ÜN SEYRİ
20. TEK'İN TAKDİRİ
21. ÜST MADDE
22. KAZA VE KADER-1
23. KAZA VE KADER-2
24. KADER VE ASTROLOJİ

◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org

◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

1. DOSTÇA BİR SÖYLEŞİ
2. "TANRI"MI "ALLÂH"MI
3. ALLÂH'I TANIYALIM-1
4. ALLÂH'I TANIYALIM-2
5. SOHBET
6. HAKİKAT
7. UYANIŞ+ÜST MADDE
8. DOST'TAN DOST'A
9. RUH CİN MELEK
10. SORULAR VE CEVAPLAR
11. KAZA VE KADER
12. KADER VE ASTROLOJİ
13. İZMİR KONFERANSI
14. ANTALYA KONFERANSI
15. ANTALYA FALEZ SOHBETİ

◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org

◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN TV SOHBETLERİ

(EXPO CHANNEL)

1. SELÂM	16. İLİM-İRÂDE-KUDRET
2. SÛNNET	17. TANRI MERKEZLİ
3. KURÂN'IN RUHU	18. RUHLAR
4. 'B' SIRRI	19. REENKARNASYON
5. BİSMİLLÂH	20. SİSTEM
6. ALLÂH'İ İMAN	21. ORUÇ VE ZEKÂT
7. KİLİTLENMİŞLİK	22. BEYİN-DUA
8. İSİMLER	23. HAC
9. NEYİ 'OKU'DU	24. KADİR
10. SÛNNETULLÂH	25. AKIL-İMAN
11. DİN ADINA	26. KANMAYIN
12. MUHAMMED FARKI	27. FAYTONCU
13. ÖLÛM	28. MUHAMMEDÎ
14. İBADET	29. HAZİNE
15. NAMAZ	30. VEDA

-
- ◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org
 - ◆ Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN

YABANCI DİLLERE ÇEVİRİLMİŞ KİTAPLARI

1. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça
2. İSLÂM
İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça
3. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
İngilizce, Almanca, Fransızca
4. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
İngilizce, Almanca, Fransızca
5. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce, Almanca, Fransızca
6. DOST'TAN DOSTA
İngilizce, Fransızca
7. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce, Fransızca
8. MESAJLAR
İngilizce, Fransızca
9. TECELLİYÂT
İngilizce
10. RUH İNSAN ÇİNİ
İngilizce
11. DUA VE ZİKİR
Almanca
12. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

Ahmed Hulûsî'nin eserlerinde yer alan kavramlara ilişkin eserler;
Ahmed Hulûsî'de KAVRAMLAR (A'dan-Z'ye), **Av. Asuman Bayrakçı**
www.allahvesistemi.org

